

Конкурс творів для дітей на правову тематику

«Разом мандруємо в legaland – казкову країну права»

2014 рік

Основна мета Конкурсу:

- утвердження гуманістичних правових ідей, загальнолюдських та національних правових цінностей;
- формування у населення громадянської позиції, схильності до правосвідомого життя;
- виховання почуття важливості прав дитини та людини;
- залучення до правової освіти дітей широкого кола

громадськості;

- сприяння популяризації серед дітей та юнацтва поваги до закону та правил співжиття, формування у дітей і підлітків позитивного образу права як державного інституту, соціальна підтримка талановитих дітей та молоді, сприяння їх самореалізації та творчому розвитку, активне залучення творчої громадськості до соціально-вагомої діяльності.

НОМІНАЦІЯ

«Поетична legaland»

*Александрова Аліса Ігорівна
Комунальний заклад «Спеціалізована
школа-загальноосвітній
навчальний заклад № 1 I-III ступенів
м. Приморськ*

КАЗКА ПРО БАРВІНКА, ЯКИЙ КРАЇНУ ВРЯТУВАВ

У країні Правовій
Впливовій, веселковій
Всюди є достаток,
Бо панує закон і порядок.

Завдяки Правовій сім'ї
У достатку живуть там усі.
Старанно вони виконують справу,
Перетворюють країну на могутню державу.

Царем Закону був Гарбуз,
Дядько добрий, чорновус.
Тітка-Казна – Капустина,
Вірна його дружина.

Норми права – огірочки,
Їхні близнята – синочки.
Норми моралі – морквинки,
Доньки Гарбуза і Капустинки.

Та недовго країна веселилась,
Чорна смуга там з'явилась.
Тіньове царство хтось заснував
І хитро правити почав.
Ось воне оте створіння,
З висоти звиса коріння.
Став тут правити Осот –
Цар тіньових висот.

Права громадян він порушав,
Пенсії, зарплати познижав,
А податки підняв –
Правовий народ бідував.

Розроставсь Осот проклятий
Став він зовсім вже багатий.
Гроші в скриньку все ховав,
Про громадян зовсім не дбав.
Швидко держава збідніла,
Кожна родина слізеньки лила.
Неспокійно в кожній нірці,
У долині та на гірці.

Нестерпне стало в країні життя,
Всі чекали рятівника.
Раптом у зіллі під пасльоном
Ніби хтось ударив дзвоном:

«Гей, ви мешканці городні!
Чесні ви і благородні!
Я – Барвінок, я – Хрещатий,
Я іду вас рятувати!

Чесний громадянин я!
Чекайте на зміну життя!»
Вгору листя полетіло:
Із Барвінка буде діло!

Хто в Осота скарб дістане
Завжди мудро править стане,
У цій скрині книга з книг
Всяк нею ворога б переміг.

Але скарб той у Осота -
Не якась собі дрібнота.
Лежить у казковій скриньці,
Мов у роздмуханій жаринці.

А на стражі біля нього
Розбишаки війська злого.
Не якась собі босота –
Вояки царя Осота.

Як піде верста сто сота
Царство лютого Осота
Хто проб`ється в чорний край –
Скарб славетний забирай!
Аж підскочив наш Барвінок,
Збив росу з хитких билинок:
«Та не я Барвінком буду,
Коли скарб той не здобуду!»

І пішов хлопчина лугом,
Трошки риссю, трошки цугом.
Теплий вітер повіває
В грудях серденько співає.

Великий шлях Барвінок подолав,
До тіньового царства він попав.
А там при надійній охороні
Осот сидить на пишнім троні.

Барвінок наш за хитрощі узявся,
До скарбу тихесенько пробрався.
Хутко скриньку чарівну забрав
І п`ятами накивав.

Потім увесь народ зібрав,
Дістав Конституцію, наш скарб і сказав:
«Ця книга збереже Правову державу
І принесе їй лад славу!»

Коли про це дізнався Осот,
Не стало тіньових висот.
Осот запізнився! Осоту кінець!
А ти, Барвінку, молодець!

З правами лад іде у країні,
Демократія там нині!
Добробут панує тепер у рідинах,
Немає такого в інших країнах.

Я сподіваюсь, Ви віршик мій прочитали
І трошечки мудріше стали.
Потім свій вибір зробили!
Податки платили,
Конституцію любили,
Права шанували,
І закони не порушали!

***Фатєєв Антон Сергійович,
Навчально-виховний комплекс
«Дитячий садок – загальноосвітня школа І-
ІІІ ступенів»
Кам'янсько-Дніпровської міської ради
Запорізької області***

Дивовижний Праволенд

Я мандрую по країні,
В дивовижний Праволенд,
Вивчу там права дитини,
Це крутіш, ніж Диснейленд.

Вивчу правила простенькі,
Щоб їх друзями розказати,
Бо поки іще маленькі
Нам цікаво мандрувати.

Знайте ж, змалечку всіх діток,
Треба вчить, оберігати.
І ніхто в усьому світі
Їх не сміє ображати.

Треба дітям України
Не сваритись, а дружить.
І по правилах хороших,
По закону треба жити.

Довго можна мандрувати,
І права усі вивчати,
Та не треба забувати –
Все, що треба пам'ятати.

«Бесіда з другом»

Любий друже, милий друже!
Хочу я всім розказати
Про права, які ти маєш
В нашій вільній Україні,
Де живемо я і ти.
Де сади цвітуть вишневі,
Де звучать пісні народні
Солов'ї вночі співають,
І гостей всіх зустрічають
З хлібом-сіллю у руках.

Маєш право на родину,
Щоб усі тебе любили,
Мама, тато, дід, бабуса,
Тітка, дядько, брат, Настуся
Піклувались і ростили
Найщасливішу дитину.
Право є в нас, на житло,
Можеш жити де захочеш,
Хоч у місті, чи в селі,
Чи в квартирі, чи в хатині,
Право маєш на це, ти.
Навіть кожне немовля
має право на ім'я.
Його довго вибирають,
Словарі перегортають.
І знайшли ім'я таке.
Не заморське, а просте,
Наше рідне українське,
Щоб ніхто не забував
Наш козацький рідний край.

Є права на лікування!
Ти дитинко пам'ятай,
Швидко номер набирай
Лікаря ти викликай.
Він приїде, полікує,
Дасть пораду, пожартує:
Треба влітку відпочити
Босоніж всім походити,
Та у морі покупатись

і здоров'ячка набратись.

Є права в нас на навчання,
Вчитися в країні нашій
Зобов'язані усі,
І дорослі, і малі.
Перша крок – у дитсадок,
Другий - школа, третій – вуз,
І працею де хочеш вправно
Знаменитим будь і вправним.

Ти – майбутнє України!
Захисник ти Батьківщини!
Всі права свої ти знаєш
І з дитинства пам'ятаєш.
Виростай, дитино, і не забувай
Наша Україна – то найкращий край.

Єдина країна - рівні права!

*В Україні нашій єдиній,
В цілій і неподільній
Всі люди мають рівні права
І цим пишається Батьківщина моя...
В країні у нас керує гендер,
Не треба проводити тендер.
Щоб дізнатись хто кращий:
Чоловік чи жінка, дівчинка чи хлопчинка.
Роботу кожна людина
Вибирає тільки сама
І неважливо, яка вона,
Сильна, або слабка.
В усьому ми маємо рівні права
І я, і ти, і він, і вона!*

Ципак Вікторія

Право обирати

Свої права повинна знати,
Людина кожна на Землі!
Незнання прав не позбавляє
Відповідальності в суді.

Звичайно, всі ми дуже різні,
Але мета у нас одна -
У злагоді та мирі жити
І щоб не трапилась війна!

Право на працю, на освіту,
На відпочинок, на життя!
І право у родині жити
Держава всім нам надала.

Тож кожен в праві обирати,
Як досягти тої мети,
Та десять заповідей божих
Повинен в серці зберегти.

Не піддавайся на спокуси
І перш, ніж скоїти лихе,
Все обміркуй та... зупинися!
Хіба тобі потрібно це?

Однаково нам сонце світить,
Однаково цвітуть сади,
По совісті повинна жити
Людина кожна на Землі.

Дмитренко Олена

Що є правом, ненько?

Що є правом, ненько?
Право - то свобода,
Подарунок, донько,
Вся суспільна згода.

Де його придбати?
Право – від початку
Маєш вимагати.
Ось так ось, зайчатку.

А якщо я загублю?
Такого не буває.
Зарадити безсиллю
Юрист допомагає.

Юрист він що... лицар?
Можна й так сказати.
Він закону писар.
Не дасть ображати.

Хочу права знати.
Це досить просто.
Треба лиш читати
Конвенцію, малятко.

*Солоха Аліна Сергіївна
Верхньотокмацької ЗОШ І-ІІІ ступенів
Чернігівського району Запорізької області*

Права кожного....

Подивись на глобус, чи на карту світу
Ти побачиш, друже, кольорів палітру!
Море, океани, гори і рівнини,
Різний клімат всюди і різні країни.
Різна скрізь природа, різні живуть люди,
Моляться Ісусу, Аллаху і Будді,
Та у всіх народів звичаї, закони,
Різне мають право різні регіони.
Це тому, що в кожного із земних народів
Є своя історія від плем'я і роду.
Цінності моральні дещо відрізняються,
Що у Конституціях і відображається.
Але є і спільне те, що нас єднає,
Те, що захищає і оберігає.
Вища людська цінність - це життя людини,
Право на життя - є в кожній країні.
Право на дитинство, право на освіту,
Гарантує більшість Конституцій світу.
Ми мудріші стали, мудрі в нас закони,
От би ще і миру в кожному районі.
Всі багатства світу не важать нічого,
Коли дехто підло дошкуля другому.
Все золото світу нічого не варте,
Коли плачуть діти, коли плаче мати.

*Гайдук Христина Костянтинівна
Вовчанська Загальноосвітня
школа I –III ступенів
Якимівської районної ради Запорізької
області*

Що таке права

Що таке право? Я можу жити.
Жити щасливо, батьків любити.
Мати оселю, затишну і світлу.
Вчитися в школі, здобути освіту.
На відпочинок право я маю
І про здоров'я своє я дбаю.
Та десь у світі страждають діти,
Батьків не мають, не мають, де жити.
Їжі достатньо вони не мають,
На вулицю ходять копійку просити.
В школі не вчаться, не вчать науку,
Вони шукають якогось притулку.
Я хочу, щоб діти жити могли.
Я хочу, щоб діти щасливі були.
Я хочу, щоб діти мали родину
І батьківщину одну-єдину!

*Бадаєва Надія Миколаївна
Вовчанська Загальноосвітня
школа I–III ступенів
Якимівської районної ради Запорізької
області*

Я – дитина

Я – дитина
Живу у рідній країні
Не хочу в рабстві проживать,
А хочу далі процвітать.

Я маю право на життя,
Я маю право на дозвілля.
Не хочу йти у небуття,
Не кинувши й одне насіння.

Нам важко жити у неволі,
Шукати в світі кращу долю.
Ми маєм право всі на волю,
Не хочем бачити ми горе.

*Сало Альона Валеріївна
Верхньотокмацької ЗОШ І-ІІІ ступенів
Чернігівського району Запорізької області*

Багато прав у нас в країні...

Багато прав у нас в країні
Та є й багато заборон.
Найголовніше право - жити,
Проте життя у нас не сон.
Ми маєм право на освіту
І маєм право на життя,
Та ніде вже нам правди діти,
Ми платимо за все сповна.
Букви в законі - заголовні,
Й закон голосить нам таке:
«Живіть як живете, народе,
Нас не хвилює усе це.»
Ну ось, мені шістнадцять років,
Бажаю вчитись в Вищі я,
Проте, навчання безкоштовне
Легендою йде в небуття.
Лікарні також безкоштовні -
Умовність це у нас така.
Народу ліки щоб дармові?
Ви, що такого не бува...
Ось так багато прав в країні,
І є й не менше заборон,
Але оце вже право - жити -
Це не життя й навіть не сон.
Ми тягнем на собі країну,
І владу на собі везем,
Проте бажання наше - жити,
Є більшим понад усе це.

*Радюк Артем Юрійович
Верхньотокмацької ЗОШ І-ІІІ ступенів
Чернігівського району Запорізької області*

Я маю право

Я маю право на життя,
Радіти кожному моменту,
Співати, думать про буття,
Про те, чого бажаю я.
Я маю право на освіту,
На безкоштовне навчання.
У школу, ніби на роботу,
Ходити кожного рання.
Я маю право говорити,
Те, що я думаю завжди,
Свободу слова прославляти,
На благо людям і собі.
Я маю право на дозвілля,
Займатись тим, чим хочу я,
І грати з другом на подвір'ї
Хоч і кожнісінького дня
Я маю право шанувати
Свою країну чарівну,
Любити та оберігати
Вкраїнську землю золоту.
Я маю право обирати
Кого любити, з ким дружить,
Я маю право говорити:
«Я хочу жити і любити!»

*Ковдря Анастасія Віталіївна
Верхньотокмацької ЗОШ І-ІІІ ступенів
Чернігівського району Запорізької області*

Мої права

Я маю право на любов,
На спілкування та освіту,
На відпочинок і добро,
На гарний вчинок та житло.
Я маю право на бажання,
І на добро і спілкування,
На повноцінне харчування
Та на хороше виховання.
Я маю право на освіту,
Свободу совісті у світі,
На думку та релігію
Любов та рівність у правах.
Я маю право спілкування,
На інформацію бажання,
Повноцінне лікування,
Обмежень у правах нема.
Права дітей є особливі,
Хай пам'ятає кожен -
Всі діти рівні у правах
Гадаю, кожен згоден.
Право кожної дитини
Жити у вільній країні,
Де немає війни і насильства
І зачинено браму презирства.

Кальєва Влада Віталіївна
ЗОШ №11 м.Бердянська

Знает каждый, знает всяк
Без законов нам никак
Чтоб порядочными быть
Нужно нам законы чтить

Знать же право- это дело
Жить в державе можно смело
Если умен ты и честе
Будешь людям ты полезен

Можешь умный дать сонет
И помочь спастись от бед
Сохранить от лжи и боли
Уберечься от неволи

Право может нам помочь
Все проблемы привозмочь
Быть прекрасным гражданином
Жить законом всем единым

Быть примерным гражданином
В государстве жить едином
Выбор верный делать там
Право помогает нам

И по этому скажу,
Я предметом дорожу
И готова изучать
Чтоб все все законы знать

Під синім небом України
Всі нації з'єднались воєдино.
А навкруги весна і розквітають квіти,
То як же нам такому не радіти.
Весняні кущики, дерева біля школи...
Щоб їм не хто не заподіяв шкоди,
Вони на сонячне тепло, турботу, шану
Теж мають при зростанні рівне право.
Мораль і право, право і закон –
Це світ щасливий за вікном,
Вони – надійні чільники в житті людини
І в розвитку Держави – України !
Людські стосунки як регулювати ?
І як Державницьким процесом управляти?
У правознавстві містяться усі знання,
Як жити нам не навмання!
Мій однокласнику, ти є громадянин
Від дня народження свого та іменин.
На щастя і життя ти маєш право
Під жовто-синім Прапором Держави.
Щоб забезпечити своє майбутнє ,
Все , що завчили в школі стало незабутнім.
Все більше знань із правознавства пізнавати,
Всі норми права нам потрібно знати.
У вісімнадцять – ми громадяни право правні,
За все перед Законом ми самі відповідальні.
І нам Закони, усі права потрібно знати,
Щоб у житті своєму їх застосувати.
Норми правові в суспільстві для дитини
Записані у Декларації всіх прав дитини.
Знання цих прав, користування ними
Дає можливість захисту від негараздів різних.
Упорядкувати щоб своє життя людині –
Правові існують норми в Україні.
Вони означені чисельними статтями,
Які написані всім зрозумілими словами.
Як ось наприклад: особисте право на життя
Гарантує нам шістнадцята стаття,
Стаття четверта декларує відпочинок,
Тридцять дев'ята - захищає від поганих вчинків.
Дев'ятнадцята стаття – нам декларує право на освіту,
А двадцять перша – право на оцінку.
Стаття десята – захищає нашу гідність
А двадцять сьома гарантує соціальну рівність.

Право на свободу совість і вільну думку,
Свободу мирних зборів без рахунку
Стаття дванадцята дає права
Та з Декларації – шістнадцята стаття.
Стаття двадцять п'ята нам дуже важлива
В ній безкоштовність послуг гарантує медицина.
Стаття тридцять третя працю декларує
У захист від експлуатації нам гарантує.
Отже! Хочеш Людиною справжньою стати.
Наші закони навчись поважати.
Виконуй їх чесно всюди і завжди,
Тебе поважатимуть люди тоді.

Олійник Людмила Русланівна
ЗОШ №11 м.Бердянська

Щоб не було розладу у країні,
Повинні бути люди всі єдині,
Любити Україну, поважати,
І долі кращої для матінки бажати.
Вивчати всі свої права й свободи,
аби застосувати за потрібної нагоди.
Щоб влада не старалася для себе,
Не загіржала грошей вище неба,
А думала про весь народ в цілому,
Всім треба приналежним бути одному.
Народ повинен все контролювати,
Демократичну Україну оживляти,
Для цього треба добре знати право,
Та вміти розмірковувати здраво.

*Городовий Іван Дмитрович
Комунальний заклад «Мирненський
навчально-виховний комплекс
«Загальноосвітній навчальний заклад
I-III ступенів – дошкільний навчальний
заклад» Гуляйпільської районної ради*

Ми маємо право

Сьогодні прав у дітей є багато,
І кожен із нас повинен їх знати.
І я замислився: які права у нас?
І хочу пригадати їх ще раз.

Право перше – це свобода думки,
Адже дитячий мозок – наче губка,
Все впитує і все запам'ятає.
І кожен з нас – свою думку має!

Мої поради друзям – вчіть уроки,
У бібліотеку зробіть перші кроки.
Книжки читайте, вчіть вірші напам'ять,
І розвивайте свою логіку і пам'ять.

А після всього можна і згадати,
Що маємо право ми відпочивати.
Дорослим також хочу дати пораду,
Як досягти з дітьми миру й ладу:

Пам'ятайте просто: діти – квіти сонця,
Загляньте в їхні душі, як в віконця,
І ви побачите там в дзеркалі себе,
Бо як зерно засієш – так зросте.

Любіть своїх дітей від всього серця
І ця любов сторицею вернеться!

*Кульбачна Софія Костянтинівна
Комунальний заклад «Мирненський
навчально-виховний комплекс
«загальноосвітній навчальний заклад
I-III ступенів – дошкільний навчальний
заклад» Гуляйпільської районної ради*

Дитячі мрії

Я ще маленька мамина доня.
Хочу я сонця в дрібненькі долоні.
Щоб хліб був у полі, калач на столі,
Щоб діти у світі щасливі були.

Миру я хочу – не хочу війни.
Не гинули щоб у рідинах сини.
Щоб м'ята й чебрець на порозі цвіли ,
Бабусина хата і школа були.

Ще мені хочеться крапельку світла,
Щоб у сім'ї було тепло й привітно,
Щоби ночами журба і печаль
Не підкрадались і згинули вдаль.

Щоб це збулося – я в школі навчаюсь.
Вчителя слухаю й добра не цураюсь.
Шевченкове слово я в серці ношу
Своїм Гуляйпільцям над все дорожу.

Стежки, по яким я до школи ходжу
Дідусь мій любив і я цим дорожу.
Казав він: «Онучко – людиною будь
І світ цей люби, і добро не забудь».

І приклад беру з дідуся я свого
Люблю я людей, розминаюся з злом.
Бо правда цінніша над всі почуття
Війна хай ніколи не зна вороття.

І мама, й бабуса хай вічно живуть,
Дідуся поради віки не зітруть.
Молитви складаю щовечора я
Щоб доля в Україні найкраща була,

Земля щоб розквітла і рясом, і цвітом
А кривда – хай буде занесена вітром.
І сльози щоб тільки від щастя були,
Троянди і маки в садочку цвіли.

О, Боже ти мій, Україну храни,
Щоб в мирі жили і доньки, і сини!

*Решетняк Лариса Петрівна
Комунальний дошкільний навчальний заклад
№7 «Теремок» Дніпрорудненської міської
ради Василівського району*

Дітям про права

Щоб здоровими зростати,
Сили набиратись,
Мають право усі діти
Гарно харчуватись.
Споживати борщ та кашу,
Овочі та фрукти,
Про м'ясе не забувати,
Молочні продукти.
Все корисне та смачне,
Дуже вітамінне!
Щоб здоров'я у дітей
Завжди було відмінне!

Мають право усі діти
Здобувать освіту:
Вчитися читать, писати,
Рахувати вміти.
Заспівати дзвінко пісню,
Глечика зліпити,
І пейзаж намалювати –
Треба все уміти.
І в таночку закружляти,
І з м'ячем пробігти –
Усьому навчитись можуть
Любі наші діти!

Безкоштовна медицина
В нас для кожної дитини.
Від народження малят
Оглядає педіатр.
Зріст, вагу вимірює,
В зошиті нотує,
Процедури та масажі
Дітям пропонує.
Стоматолог усім дітям
Зуби запломбує,
Окуліст, кому потрібно,
Очі полікує.
А якщо якась невчасно
Трапилась тривога –

Вмить приїде до дитини
Швидка допомога.
Ти маєш право в світ прийти, дитино!
Щоб радісно й щасливо в ньому жити,
Щоби сміятися, дружити, веселитись,
Навчатися і всіх навкруг любити.

Батьків своїх, які дали життя,
Дорослих, що піклуються про тебе,
Адже для тебе все, моє дитя –
І зорі, й сонечко, й безхмарне небо!
Для тебе все: оселя і сім'я,
Яскраві іграшки, м'ячі, велосипеди.
Щасливим виростай, моє дитя,
А ми усі радітиме за тебе!

*Івашкової Ганни Юріївни
Відрадінівська загальноосвітня школа І –
ІІІ ступенів Запорізького району*

Наши права

По извилистой дорожке
Шли по миру чьи-то ножки.
В даль глядя открытыми глазами
Шел малыш знакомиться с правами.

Сына мама крепко за руку держала,
В путь-дорогу кроху провожала:
Знать должны и взрослые, и дети
О правах, что защитят их на свете.

У каждого из нас есть право
На жизнь и счастье, на тепло и доброту,
Право получать образование
И никогда не знать беду.

Права людей – они разнообразны.
Но для всех – они одни:
Мир, свобода, отдых, труд и счастье...
Ты их свято в жизни сохрани!

*Сєчіна Інна Юрїївна
Долинська загальноосвітня школа І-ІІ
ступенів Запорізького району*

Кожна людина знати повинна...

Кожна людина знати повинна:
Права свого цінного життя.
Це дуже серйозно,
І дуже важливо
Для кожного з нас.

Отож! Запам'ятай!
Ти повинен працювати,
Вчитись і відпочивати,
Небу й сонцю посміхатись
І не забувай погратись.

Права – такі легкі й прості,
Виконуй їх по совісті!
Але ти пам'ятай про них
І в кожную мить свого життя
Виконуй їх!!!

*Дробаха Валерія Сергіївна
Долинська загальноосвітня школа І-ІІ
ступенів Запорізького району*

У якій би я хотіла жити країні?

У якій би я хотіла жити країні?
Та в тій, де постійно радіють діти,
Де місця немає для горя, печалі,
Де люди один одного підтримують завжди.

Хто така дитина? Це кожен звісно знає!
А чи права її він пам'ятає?
А ми, як дорослі, їх повинні добре знати
І ніколи про них не забувати.

Найперше право – це навчання,
А друге – любов і піклування,
Без них важко в світі жити,
Тому треба нам всім дружити.

А також мають діти право
На відпочинок і спілкування,
Щоб набратись сил багато,
Треба гарно розважатись.

Прав ще маємо багато,
Які добре треба знати.
Тож любіть своїх дітей від всього серця,
І ця любов обов'язково вам вернеться!

*Свириденко Євгенія Олегівна
Долинська загальноосвітня школа І-ІІ
ступенів Запорізького району*

Дитина і її права

Дитина з'явилась на світ –
Це право її на життя,
Дитина росла, дитсадок,
потім школа –
Це право її на вчення.
Дитина росла і мужніла,
здобувши право любити
країну, в якій народилась вона.
Професійна освіта – це право
на працю, яку сподобала вона
Людина має право:
на мрії, на долю,
на мирне щасливе життя.

*Черновол Даріна Юріївна
Малокатеринівський НВК
«Школа І-ІІІ ступенів – гімназія «Мрія»
Запорізького району*

Ми – одна родина

Ніби гарні весняні квіти
На землі українській діти.
До школи біжать завзято
Кохають їх мама й тато.

З ними трапляються різні дива,
То ж добре вивчають свої права.
Крім прав ще й обов'язки діти мають,
Їх виконання усі вимагають.

У кожного з них є будинок, родина,
А також – велика й мала Батьківщина.
Сім'я і будинок, і двір коло дому,
Все їм тут рідне, все їм знайоме.

Навіть в страшну і чорну годину
Всі вони мріють про рідну родину.
З любові батьків починає життя
Беззахисна крихітка ніжна – дитя.

Вчитись треба нам сумлінно
І поводитись відмінно.
Знайте ми – одна родина,
Ми – маленька Україна.

У пошуках істини

У пошуках істини ми – в забутті
Будуєм нове покоління,
Де рівність в правах – головне у житті,
Бо правда живе у коріннях.

На жаль, у наш час забувають про це –
У світі панують мажори.
А гроші, здається, вирішують все,
Насправді то – скринька Пандори.

Так сумно від вашої грубої фальші:
«Досвідченіші та розумніші, бо старші».
Дотримуватись бездоганно всіх правил?
Хтось совісті вас безсоромно позбавив!

І душить невпинно людей беззаконня.
Та де ж справедливість? Жива ще, чи ні?
На істину погляди різносторонні
У цій правовій та зухвалій війні.

Не стримуйте тих голосних обіцянок –
Хтось ширше, можливо, розвісить вуха.
Та знайте – таких лицемірних «панянок»
Без сумніву, ми припинили вже слухать.

Фемідо, почуй нас! Вчини правосуддя
У цю злободенну й нещиру годину.
Горять у вогні хай усі словоблуддя,
А щастя охоплює кожну людину!

Жорстокість

Синці, подряпані коліна,
Червоні очі, все навкруг – руїна.
Страшні картини із його життя,
Біля стіни самотніє дитя.
Воно забилося у самий куток,
Щоб варвар цей його не поволок
На ще страшніші муки...
Повиривати б йому руки!
Отой-то злодій-батько сина,
Що мати на горе вродила,
Має страждати цілі днини,
Невже не відчуває він провини?
Я слізно прошу вас, батьки,
Не занепастіть же ви доньки
Чи, може, й сина.
Це ж ваша все-таки дитина!

Арабаджи Лідія
КЗ «Преславська БЗОШ І-ІІІ ступенів»
Приморського району

Я маю право

Я маю право на життя
На цій планеті маю місце,
По волі Божій народитись
І в школі незабаром вчитись.

Я маю право на сім'ю,
В якій кохані батько й мати
Я хочу радувати їх,
І щиру посмішку їм дарувати.

І маю право я, любити рідну Батьківщину
Любити свій преславський край,
Безмежний край степів, Азовське море
Бо це для мене нескінченний рай!

*Пилаєва Ксенія
КЗ «Преславська БЗОШ І-ІІІ
ступенів» Приморського району*

«Я маю право на життя»

Я маю право жити на землі,
Творити, дихати, учитись,
Примножувать багатства всі її,
Сумлінно буду я на ній трудитись.

Я маю право Україну воспівати ,
Боротися за неї і за честь її стояти,
Безкрайні всі поля її любити,
І журавлів із вирію зустріти.

Я маю право на веселку й на весну,
На щедрі осінь і на тепле літо,
На зиму так безмежно чарівну
І на лани зі стиглим житом.

На золотаве сонце в небесах,
Що щедро Україну зігріває,
На соловейка спів в гаях
І на любов батьків безмежну і безкраю.

Удовиченко Валентин Володимирович
Нововасилівський НВК Вільнянського
району

«Я – щасливий»

Щасливий я, що проживаю у країні,
Де головує Конституції закон,
Де є права у кожної дитини,
Під захистом Конвенції ООН.

Якщо колись у мене запитують: -
Де я хотів би жити на землі?
Я відповім, бо слова маю право,
Країну вибирати до душі.

Мій вибір - Україна - мати,
Я з літ малих її громадянин.
Я маю право жити у родині,
Щасливий я і дуже гордий тим.

Права є в мене: мріяти, любити,
Без них не варто жити на землі,
Я лікуватись *маю право й* відпочити –
Багато й інших надано мені.

Я - християнин! Маю право віри.
У храм піду, спасителю вклонюсь.
За рід, за мир, за долю України,
У помислах з молитвою звернусь.

Я попрошу, щоб у моїй державі,
Пісні лунали, не лилася кров,
Щоб символи її калина прикрашала,
Та панували злагода й любов!

*Карнаух Антон Анатолійович
КЗ «Червоненський НВК І-ІІІ ступенів»
Гуляйпільської районної ради*

«Лісові звірятка малятам про податки»

Віршована казка

Десь, колись в якомусь лісі,
В день осінній на узліссі
Звірів збіглася громада
На серйознішу нараду.
На повістці дня питання,
Які не терплять зволікання:
В бюджеті дірку залатати,
Успішно кризу подолати,
Знайти, як збільшити видатки,
Зібрати вчасно всі податки. Їжак узявсь головувати:
- Шановні, ви повинні знати,
Щоб гарно нам у лісі жити,
Податки маємо платити.
Потреба є в фінансуванні Роботи школи і лікарні,
На клуб, бібліотеку, пошту
Потрібно теж знайти десь кошти.
Мости, дороги, стадіон
Закінчить до зими ремонт,
А ще міліція, пожежна...
Бюджет, на жаль, в нас не безмежний.
Якщо ми будем тільки брати,
В казну не будемо вкладати, Злиденність нас обступить тихо
І всіх спіткає справжнє лихо.
І ось сова заговорила:
- Усі податки я сплатила
Звірятам в школі викладаю,
Їх економіки навчаю.
Тож знають всі мої малятка,
Формує, що у нас податки,
Та звідкіля вони беруться,
На які справи розійдуться.
Усі ми маєм чесно жити.
Податки вчасно всі платити.
Ось заживемо ми тоді –
Малі, старі і молоді –
В багатстві, злагоді, достатку,
І кожен зможе мати статки.
Я маю тисячу окладу,
З них двісті віддаю я радо

У наш бюджет, казну держави
Я платників поповню лави.
Каже качка: «Для діток
Приватний маю дитсадок.
Звідусіль ведуть малечу
Із близька і із далеччю:
Каченяток, гусеняток,
Журавлят і лебедяток.
Всіх я щиро зустрічаю,
Двері радо відкриваю.
Мій садок не безоплатний,
Адже в мене він приватний.
В нім веду я справи вправно
І в казну плачу я справно.
Честю гідно дорожу,
З податковою дружу.
Ведмідь слово попрохав:
- Шматочок в лісі я зорав
І засіяв навесні,
Ждав на врожаї рясні.
Вродила гарная пшеничка,
Спик смачну я паляничку.
Маю пасіку в садку,
Закачав аж пуд медку.
Взимку не голодував,
Друзів щиро частував.
Ну а лишки всі продав,
Податок у казну віддав,
Бо закони добре знаю,
Я їх щиро поважаю.
Поділитись усім рад,
Добро повернеться в стократ.
Обізвалася і білка:
- Без лікарні буде гірко.
Без швидкої допомоги
Всі простягнете ви ноги.
У нас в лікарні ліків крапля,
Вам укол не зробить чапля,
Бо відсутні шприц й вакцина,
Й не привита в вас дитина.
Немає чим оперувати,
Хвороби різні лікувати.
Бракує коштів нам чимало,
Щоб ми відмінно працювали.
Податки вас прошу сплатити,
Казну щоб нашу збагатити.

З казни надійдуть кошти нам,
Ми допоможемо всім вам:
Прокрапаєм, прооперуєм
І хворі зуби полікуєм.
Із коса Лиска поглядає
Та й думку думає, гадає:
- Ось я відкрила ресторана,
За це мені подяка й шана
Ще супермаркет і бутік,
До мене збігся весь потік:
Доляри, гривні і рублі,
Я маю гроші чималі.
Та ввізне мито не сплатила
І на податки я забила,
Чому це я ділитись маю,
Прибуток краще приховую.
Мені вже не потрібна школа
Та і безпечно жить довкола.
Тож на міліцію чхаю,
Лікарню завжди обминаю.
Хапка, освічена, здорова,
А ще багата, бо бідова.
Сама за себе постою,
Живу в достатку, як в раю.
Десь, колись, в якомусь лісі
В ніч холодну на узліссі
Сталася страшна пригода
Серед дикого народу:
Лиску хтось пограбував,
Їй по писку надавав,
Ще струс мозку, перелом,
В супермаркеті погром.
Заощадження всі зникли,
Злодії й в бутік проникли:
Винесли товар з крамниці,
Там стоять пусті полиці.
Залишилася лиса
Вся побита й без гроша.
Як їй бути, що робити?
До міліції дзвонити:
- Приїздіть, допоможіть,
Швидко крадіїв зловіть.
З відділку відповідають:
- Не приїдим, бо не маєм
Чим заправити машину,
Закінчивсь запас бензину.
Грошей на бензин нема,

Тож пробачте нас, кума.
На зарплату в казні пусто.
Слідчий пес пішов в відпустку.
Тож не ждіть нас і звиняйте,
Злодіїв самі шукайте.
Стала у швидку дзвонить:
- Терміново приїздіть, -
Тихо вимовля слова, -
- Я побита, ледь жива.
У швидкій відповідають:
- Чим допомогти, не знаєм:
Через річку міст розбитий,
Вся дорога перерита,
Добирайтеся самі
Або викличте таксі.
Ліки маєте теж взяти,
В нас нема чим лікувати.
Ще звернулася до мера:
- Друже, в скруті я тепер.
Знаю, що програму маєш,
Малий бізнес розвиваєш.
Тож домовимось, лади:
Кошти в бізнес мій вклади,
Із бюджету грошей дай,
Вони потрібні мені край.
Та відмовив мер лисиці:
- Всі прибутки ти, сестрице,
До кишені собі клала.
Податкову обминала.
Допомоги, знай, не жди,
Сама виплутуйся з біди.
Сіла лиска й гірко плаче:
Кинула мене удача,
Життя безрадісне настало,
Лихо це за що спіткало?
Доленько, за що, питаю?
І доля їй відповідає:
Безчесно звикла, лиско, жити,
Податки звикла не платити,
Хоч знала - це важлива справа,
Не виживе без них держава,
Лиска висновок зробила,
Що не правильно чинила,
Ресторан свій продала,
Всі податки віддала.
Далі стала чесно жити,
Податки вчасно всі платити.

***Решетняк Лариса Павлівна
Комунальний дошкільний
навчальний заклад № 7 «Теремок»
Дніпрорудненської міської ради
Василівського району***

Щоб здоровими зростати,
Сили набиратись,
Мають право усі діти
Гарно харчуватись.

Споживати борщ та кашу,
Овочі та фрукти,
Про м'ясце не забувати,
Молочні продукти.

Все корисне та смачне,
Дуже вітамінне!
Щоб здоров'я у дітей
Завжди було відмінне!

Мають право усі діти
Здобувать освіту:
Вчитися читать, писати,
Рахувати вміти.

Заспівати дзвінко пісню,
Глечика зліпити,
І пейзаж намалювати –
Треба все уміти.

І в таночку закружляти,
І з м'ячем пробігти –
Усьому навчитись можуть
Любі наші діти!

Безкоштовна медицина
В нас для кожної дитини.
Від народження малят
Оглядає педіатр.

Зріст, вагу вимірює,
В зошиті нотує,
Процедури та масажі
Дітям пропонує.

Стоматолог усім дітям
Зуби запломбує,
Окуліст, кому потрібно,
Очі полікує.

А якщо якась невчасно
Трапилась тривога –
Вмить приїде до дитини
Швидка допомога.

Ти маєш право в світ прийти, дитино!
Щоб радісно й щасливо в ньому жити,
Щоби сміятися, дружити, веселитись,
Навчатися і всіх навкруг любити.

Батьків своїх, які дали життя,
Дорослих, що піклуються про тебе,
Адже для тебе все, моє дитя –
І зорі, й сонечко, й безхмарне небо!

Для тебе все: оселя і сім'я,
Яскраві іграшки, м'ячі, велосипеди.
Щасливим виростай, моє дитя,
А ми усі радітиме за тебе!

«Закон співжиття»

Білочка. О, привіт, Зайчатко миле,
Шубку ти уже змінило?
Чи не холодно тобі?

Зайчик. Ні, руденька, звісно, ні.
Чи новину чула? Ні?
Тут вже не до сміху,
Бо до дикої свині
Племінничок приїхав.

Білочка. Це нахаба та мала.
Що торік вже приїздила
На гостини із села?

Зайчик. Він за рік уже підріс,
Розтовстів, поважчав,
Бо приїхав лиш у ліс,
Пхає носа вже він скрізь.
Позавчора завітав
Якось до барлогу
І ведмедицю облаяв,
Наступив на ногу.
В їжачихи у садку,
У дуплі шукав медку,
З гіллям груші обірвав.
Поламав і потоптав.

Білочка. От була б у мене сила,
Я б його заставила
Добре вивчить і виконувати
Поведінки правила.

Зайчик. Сила тут не допоможе...
Інше щось придумати може
Доведеться нам скоріш
Ой, а хто ж то крізь кущі
Отам продирається?
Це ж отой кабанчик,
Паць від звірят ховається.

Кабанчик. На гостинах в лісі цьому
В тітки майже тиждень я,
Звірам же не до вподоби
Поведіночка моя.
Тільки й чути тут і там:
«Ти нахаба, ледар, хам!»

Зайчик. От нащо біля струмочка

Штурхонув ти їжака?

Кабанчик. Щоб пошвидше дріботів,
Бо я пити захотів,

Зайчик. А в норі у барсуків
Із каструлі кашу їв?

Кабанчик. Всім відомо- так скоріше
А мені-то ще й смачніше.

Зайчик. Обігнав біля ожини
Ти зайчиху на стежині.
Що ж гукнув?

Кабанчик: Бувай здорова,
Сунешся, мов та корова!
Кажуть, ніби я ледачий,
Та сьогодні вранці
На галяві, серед лісу,
Влаштував я танці

Заєць. Магнітофона так врубав,
Що аж дятел з дуба впав.

Кабанчик : Танцював, поки стомився
А спочити захотів,
На купиночку присів.
Прийняв мурашник за купину,
Так та клята мурашня
Покусала мою спину. –
Я, звичайно, розізлився,
Та вже добре розходився.
Розізлили всі мене,
Вивели із себе,
А потім гуртом говорять:

«Виховувати треба!»

Причепились з вихованням,
Як банний лист до спини,
А в свинарнику у нас
Я кабанчик — вищий клас.
Там кожен дума лиш про себе,
А мені цього і треба,
До корита враз проб'юсь
До Різдва не, забарюсь
Наростити сала.

Вовк. Усі зійшлися на нараду
Ми в вечірню цю годину.
Чи приймати Паця
Нам в лісову родину?

Лисиця. Але, друзі, у малого
І є виправдання
Бо ніхто не дав йому
Гарне виховання.

Не навчив в суспільстві жити,
Рідних берегти й любити,
Друзів добрих поважати
Й зроду їх не ображати.
Так і схоже до пуття
Не зна закону співжиття.

Вовк. Є у мене хитрий план.
Стане іншим наш кабан.

Кабанчик. Що за лихо тут вчинилось?
Ніби то мені наснилось:
Старе яблуко знайшов,
Враз їжак тут підійшов,

Відібрав, назвав ослом,
Ще й голками поколов.
А тоді коло струмка
Принесла лиха Вовка.
Все кричить, не слуха,
Ще й куса за вуха.
Як чкурнув я по стежині,
Стрів ведмедя у ожині:
Стусана мені вліпив,
Ще й на ногу наступив.
Знову хтось іде сюди.
Ой, подалі від біди!

Кабанчик :(міркує)
Всі від мене відвернулись,
Так мені і треба,
Щоб не дер я п'ятачка
До самого неба.
В цьому лісі всі звірята
Дуже добрі друзі.
. Від них мені перепало,
Звісно, по заслужі.
Це не те що у свинарні: ;
Всяк за себе дбає,
Кожен тут в скрутну хвилину.
Другу помагає.

Їжак. Ти чого прийшов сюди?
Щоб накоїти біди?

Кабанчик. Постривайте, не проганяйте,
А хвилинок десять дайте,
Збоку я себе побачив,
Прошу вас мені пробачить
За усі мої образи.
Хочу бути з вами разом.

Ведмідь.
Що ж, "послухайте мене,

Лісова громадо.
Наш урок минув не марно,
Паць засвоїв його гарно.
Зрозумів, що зле чинив,
Співжиття закон завчив.

Кабанчик.

Поважати треба інших
Як себе і, навіть, більше.

*Тимошенко Юлія Василівна
Дошкільний навчальний заклад (ясла -
садок) компенсую чого типу «Посмішка
Пізнайки» №12 Енергодарської міської ради*

БРАТЕЦ ТОП И БРАТЕЦ ХЛОП
(сказка в стихах)

За болотом, за рекой,
За опушкою лесной,
Где растёт трава густая,
Где тропиночка крутая,
Под осиновым кустом,
Жили мышки вчетвером.
Мама Клёп, папаша Шлёп,
И сыночки Топ и Хлоп.
Мама деточек любила,
Баловала, веселила.
Папа Шлёп был чуть построже,
Хоть любил их сильно тоже.
Дети быстро подрастали,
Дети разными ставали.
Топ ленивый – любит спать,
Утром лень ему вставать.
Потянулся, улыбнулся,
На бочок перевернулся.
- Ох, ещё бы мне поспать,
Не хочу сейчас вставать.
Хлоп встаёт же в семь утра,
Умывается всегда.
Помогает маме мышке
Собирать на завтрак шишки.
- Маму с папой я люблю,
Я всегда им помогу.
Крикнул как-то папа Шлёп:
- Эй, мышата, Топ и Хлоп!
Надо рыбки наловить,
Чтоб потом ухи сварить.
К нам сегодня на обед
Придёт бабушка и дед.
Маме дружно помогите,
На рыбалку вы сходите.
И мышата поспешили,
Снасти все они сложили.
Пару удочек, сачков,
И, конечно, червячков.

На рыбалочку пошли,
Место тихое нашли.
Стал Топ хвастаться быстрее:
- Я для мамочки своей,
Наловлю пять карасей.
А для папы и для деда,
Наловлю бычков к обеду.
Бабушке большую щуку,
Чтобы Хлопу дать науку.
Хлоп за удочку взялся,
Вытащил два карася.
Только Топ закинул руку,
Хлоп поймал большую щуку.
И для папы и для деда,
Он поймал бычков к обеду.
Топ уж хвастаться не стал,
Брату Хлопу так сказал:
- Не умею я крючком,
Буду я ловить сачком.
Взял сачок, на мостик встал,
В воду с мостика упал.
Весь промок и в грязной тине,
Ну а рыбки нет в помине.
Говорит Хлоп брату Топу:
- Нужно взяться за работу.
Надо братец не лениться
И немного потрудиться.
За работу Топ взялся
И поймал три карася.
В дом к родителям пришли,
Рыбки много принесли.
Наловили два ведра-
Будет вкусная уха.
Мама с папой их хвалили,
Баба, дед – благодарили.
Время быстро пролетало,
Осень в окна постучала.
Мама мышек позвала,
И задание им дала:
- Два лукошка вы возьмите,
И грибов мне соберите.
Мы засолим и засушим
И зимой их будем кушать.
Вы съедобных принесите,
А поганки не берите.
По лукошку дети взяли,
В лес тихонько побежали.

Прибежали на полянку,
Где растут одни поганки.
Братец Хлоп не стал их брать,
Белый гриб пошёл искать.
За лисичками нагнулся,
За опятами пригнулся.
Мухомор он – обошёл,
Белый гриб за ним нашёл.
Топ мышонок поленился,
Под кусток не наклонился.
А собрал он на полянке
Все красивые поганки.
Положил он их в лукошко:
- Отдохнуть бы мне немножко.
Лег на травку, полежать
И на солнышке поспать.
Вот пора идти назад,
Слышат, веточки дрожат.
Заглянули меж ветвей,
Видят, кот идет Матвей.
Испугались Топ и Хлоп,
Побежали со всех ног.
По густой траве лесной,
По тропиночке крутой,
Перепрыгнув через горку
Забежали в свою норку.
Про лукошки не забыли,
Их с собою прихватили.
- Мама, папа, мы пришли,
И грибов вам принесли!
Будем мы теперь зимой
Есть грибочки всей семьёй.
Мама с папой удивились:
- Это как вы умудрились
Много так грибов найти
И поганок принести?
Это кто же поленился,
Под кусток не наклонился
И собрал там на полянке
Ядовитые поганки?
И лукошко мышки взяли
Да поганки все убрали.
А хорошие грибочки
Засолили в круглой бочке.
Мама с папою учили,
Мышке Топу говорили:
- Ты сыночек не ленись.

В жизни многому учись:
Рыбку в озере словить,
За грибами в лес сходить
И от кошки убежать,
Маме с папой помогать.
Стал стараться братец Топ,
Помогает ему Хлоп.
Два мышонка много могут
И родителям помогут.
И теперь везде всегда,
Братцам не страшна беда.
Вы запомните детишки-
И девчонки, и мальчишки!
Все ребята и мышата,
И зайчата, и котята.
Всем нужны права такие-
не мудреные, простые.
На любовь и на заботу,
На посильную работу,
На внимание и терпенье,
На ученье и лечение,
Чтобы счастливо росли-
Нужно много всем любви!

*Літковець Анатолій Вікторович
Таврійський НВК Запорізької області
Токмацького району село Таврія*

Права дитини

Кожна дитина має право на життя:

Жити у щасті, мирі і любові.

І бути вільним, і щасливим,

Як вітер, що гуляє по діброві.

Кожна дитина має право на навчання:

Нехай здійсняться всі наші бажання –

Ходити в дитсадок, навчатись в школі,

І побувати у студентським колі

Кожна дитина має право на дозвілля,

А також берегти наше довкілля,

Збережемо нашу природу,

Бо це - скарби людського роду

Кожна дитина має право на мир й добробут,

І мріями полинати до зір,

А звідти помолитись за рідну країну

Багату й гарну мирну Україну.

Я маю також ці права, бо я дитина,

Й Конвенція ООН для всіх єдина,

І у своїй країні я не один,

Я повноправний громадянин.

*Літковець Анатолій Вікторович
Таврійський НВК Запорізької області
Токмацького району село Таврія*

Я гордий, що я українець

У якій би я хотів жити країні?
В тій, де друзі мої та всі рідні,
В тій, де щастя через вінця ллється,
Де кожна людина щиро сміється.
Де у неньки народилося дитя,
Хай щасливим буде все його життя.
В тій країні, де завжди ти не один,
Де тобі не зашкодять, бо ти громадянин.
Бог дав закони нашому народу,
Від дня народження й до скону.
Ти на життя і щастя маєш право,
Бо ти – громадянин в своїй державі
І я живу у рідній Україні,
Я буду завжди вірним Батьківщині,
Бо тут я завжди вдома і не самотній,
І за свою державу дуже гордий!

*Літковець Анатолій Вікторович
Таврійський НВК Запорізької області
Токмацького району село Таврія*

Правознавство

Права, обов'язки, закони
Рівні всі ми перед ними,
А якщо ти їх не знаєш,
Вони тоді втрачають сили
Оскільки ти людина на землі
Знати науку цю повинен
Навчить вона тебе чи ні,
А вирішуєш це ти – один – єдиний
Вивчай свої обов'язки й права
Старанно і уважно дізнавайся
Тоді у світі буде менше зла
Всі люди будуть друг про друга піклуватись
Ось як ти маєш діяти, людино!

*Катречко Дмитро Сергійович
Таврійський НВК Запорізької області
Токмацького району село Таврія*

Наше сумління

Я знаю, що закон в житті, це сила для народу.
Життя без хаосу і зла, а гідне й чесне та сумління,
Закон це сила і добробут, для українського народу
Тож шанувати закон нам треба, державу нашу берегти!
Живи, наша Україно , молода й прекрасна !
Нехай завжди над тобою світить сонце ясне.
І ніхто тобі не скаламутить блакитного неба.
Навкруги , щоб були друзі , ворогів не треба!

Бо народ твій працьовитий , лагідний і щирий,
З сусідами живе в дружбі, усім зичить миру.
Ми на вірний стали шлях , не звернем з дороги,
Україну нашу вірну поставимо на ноги!
Україна зацвіте рясними садами,
Вирій наповниться дзвінками піснями.
Поля наші широкії доглянуті нами,
Мов золото, сятимуть буйними хлібами!

І щоб завжди було так , Щоб цвіла Україна ,
Будемо платити податки прикладом всім станом,
Бо нам чесно жити треба й інших теж навчити,
Зможемо ми довести , що в Україні - гідні діти!

А хто податки крадькома мучиться , ховає
То себе він зневажа і державу обкрадає.
Ми доведемо усім рідна наша Мати
А ми сильні і завзяті, вмієм працювати
Не дозволим крадіям на наше майбуття зазіхати!
Захистим тебе від них Україна – Мати!
Всі податки заплатіть
Державі Ви допоможіть
Щоб освіта працювала
Медицина працювала,
Щоб ми захист міцний мали,
Слід податки всім сплатити і в комфорті вік дожити !

*Ісянова Дар'я Денисівна
Таврійський НВК Запорізької області
Токмацького району село Таврія*

Мої права

Кожен має свої права,
Треба завдячувати їм.
Щоб не трапилась у нас біда
По вірному шляху треба піти.
Права записані у Конституції України,
Це найважливіша книга
Але на жаль, мало хто її читає,
Бо не цікавою вважають.
Я сподіваюсь, що зміниться усе,
І люди візьмуть Конституцію до рук
І по закону все робитимуть,
Щоб не було у нас зайвих мук.
Щоб матері були спокійні за своїх дітей,
Щоб жінки не хвилювались за чоловіків.
Бо ми одна єдина Україна,
І ніхто у нас цю волю не відніме!

Петунін Антон Олексійович
Ботієвська загальноосвітня школа І-ІІІ
ступенів Приазовської районної ради
Запорізької області

Люблю, надіюсь, Україно мила!

Пишаюся тобою, Україно мила!
Бо є у мене таке право.
Люблю тебе всім серцем,
Бо ти в мене єдина.

Зростаючи на ниві твоїй,
Я п'ю цілющі твої роси.
Ходжу по травам рясно вбраним
Вдихаю запас цих покосів.

Живу й люблю, надіюсь і вірю,
Що як прийде лиха година,
І стане ворог на порозі,
Знай, я не віддам тебе нікому, моя
Україно!

Бо є у мене на це право.
Святеє право – і на все життя.
Пишаюся тобою, Україно мила!
Й надіюсь на світле твоє майбуття!

*Стуконог Карина
Енергодарська мала академія наук
учнівської молоді,
гурток «Правознавство»*

Я родилась. Ура!
а значит, у меня уже определенные права:
право на отдых,
право на труд,
право на то, что учёбой зовут.
На жизнь, на свободу, достоинство и честь.
И еще много прав у меня есть,
Но главное – на долгую и счастливую жизнь:
В своем государстве и мире,
Без войн, без обид и без бед,
Чтоб рядом были со мной,
Все, кого называю родною семьёй!
В нашем прекрасном мире есть много различных слов:
свобода и совесть, права и любовь,
чувства, идеи, желанья, мечты,
к которым мы можем долго идти.
Дела, за которые благодарят,
Поступки, которые душу теснят.
Дороги по всем указаньям судьбы
Только тебе выбирать, по какой пойдёшь именно ты!
Но помни всегда! Заучи наизусть-
Мир открыт для добра и самых искренних чувств.
Пусть соборность и слава, честь и закон
Защищают людей, как вечный огонь.
Выбор сделай свой в пользу добра!
Правды луч в своем сердце храни,
Пусть звезда надежды светит всегда
На твоём нелегком, но верном пути.

*Стуконог Карина
Енергодарська мала академія наук
учнівської молоді,
гурток «Правознавство»*

Вы никогда не замечали, какие мы?
Нет? Мы идём против морали.
Все топим, рушим, унижаем,
кроме себя никого не замечаем
и правило главное забываем:
Человеком нужно быть всегда,
а не только им казаться.
Безусловно, нужно больше улыбаться
и Господа за все благодарить.
В жизни каждый может ошибаться,
но ведь не каждому дано подняться
и достичь больших высот.
Что не день, то очередной полет
кто-то долетает, а кто-то - не долет.
Но, даже упав, вновь решайся на взлет —
жизнь твои крылья не зря мастерил.
Помни, что Бог никогда не дает
ноши, которая нам не по силам.

*Стуконог Карина
Енергодарська мала академія наук
учнівської молоді,
гурток «Правознавство»*

В нашем мире так сложно на все найти ответ,
Все больше с каждым днем вопросов.
Мы идём на поводу дурных запросов,
и вовсе нелепых расспросов.
Люди забыли, что такое искренность, добро,
хотят лишь вкушать серебро.
Забыли мы и про отвагу,
теперь боимся ступить даже шагу.
А время быстро бежит,
будто на скорость кросс пробегает.
Однако человек просто лежит,
привык...и просто проблем избегает.
Наверное, забыли, зачем живём
и давно уснули на диване.
Вот так мы жизнь прожить не успеваем,
вечно на завтра все оставляем.
Но ещё ведь люди нас окружают,
не те, родные – уезжают,
а мы совсем не пытаемся их догнать.
Привыкаем все время проблем избегать.

*Кошарна Анна Іванівна
Комунальний заклад «Малинівська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів»
Гуляйпільської районної ради*

Дорослому

Зупинись, послухай нас хвилину,
Звертаються до тебе твої діти.
На грішну Землю сам ти запросив свою дитину,
Щоб успіхам її завжди радіти.

Тож не спотворюй сам її земну дорогу,
Не деформуй дитячу ніжну душу,
Дитя – шедевр, творіння Господа й Природи,
Застерегти тебе сьогодні мушу.

Не забирай мої права й свободи,
Не ображай, коли тобі погано
І не сприймай як прикру перешкоду
Твоїх всіх планів і твоїх бажань.

Не застосовуй проти мене силу,
Не будь непослідовним, це – збиває,
Не підривай мою до вас довіру,
Пробач мене – всього в житті буває.

Я хочу вирости і вільним, і щасливим!
І по життю крокуючи, всміхатись,
Дивитись в очі вам відкрито і сміливо,
Людина я! Прошу це пам'ятати!

*Кошляк Аліна Володимирівна
Комунальний заклад «Малинівська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів»
Гуляйпільської районної ради*

Права дітей

Діти, це – квіти! Діти це – радість!
Діти – надія на гідну старість!
Кожна дитина – дарунок від Бога,
То ж має право на щастя і долю!

Кожна дитина має права:
Відвідувать садочок,
А потім вчитись залюбки
У школі, вузі, тощо.

Держава дбає про дітей:
Їх мамам платять гроші.
Це допомога, щоб росли
Не голі, і не босі.

Та дітям слід не забувати:
Крім прав є і обов'язки:
Сумлінно вчитись, старших поважати,
Щоб мрії не розбилися на друзки.

*Ярошук Катерина Андріївна
Комунальний заклад «Малинівська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів»
Гуляйпільської районної ради*

Я-дитина

Хоч я вже й не мала,
Та я – дитина! І знаю я, що маю я права!
Живу в сім'ї, бо щастя – то родина,
Де мама й тато, й меншенька сестра.

Вони піклуються про мене, завжди поруч,
Дарують мені ніжні слова.
Із ними я завжди іду пліч-о-пліч,
І кращих за мою сім'ю нема.

Я маю право вчитись «на відмінно»,
У мене в школі кращі вчителі,
Усе вони розкажуть неодмінно,
У всіх куточках «побуваю» на Землі.

Я хочу бути здоровою й красивою!
Щоб так було – про себе треба дбать:
Не пити, не курить, а бути спортивною,
Бо маю право я здоров'я зберігати.

Я маю право в мирі та надії
Жити в ріднім краї з друзями разом,
Весні радіти, співу солов'їному
Бо маєм право ми на мир усі гуртом!

*Сімон Олена Володимирівна
Комунальний заклад «Малинівська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів»
Гуляйпільської районної ради*

До дорослих

Ми не з'являємось зненацька й ненадовго,
Ми в світ прийшли, щоб щастя дарувати,
І хочемо щасливо жити й довго,
Вас просимо про це не забувати!

Ми – ваші діти, люди на Землі.
Не хочемо належати до гнобленого класу!
Живемо поруч з вами з року в рік
І радуємо сміхом душу вашу.

Ми хочемо учитись й розвиватись,
І навіть лікуватись, коли треба.
Так хочеться нам завжди сподіватись
На сонячне, безхмарне, мирне небо!

Твоя защита

Все дети должны уже знать
Нужно права защищать.
Не оставайтесь с бедою,
Ведь рядом учитель с тобою,
Родитель, психолог и друг,
Кому доверяешь вокруг.
И ваша душа не болит,
Как близкий с тобой говорит.
А в случае сложном, поверьте,
Помогут телефоны доверья.
Соцслужбы нельзя избежать:
Возьмутся проблемы решать!
Они же помогут опять,
Несчастья тебе избежать.
А если опасность грозит,
Милиция, суд защитит.
Так что, мой друг, не робей
И помощь ищи поскорей.
Пусть беды идут стороною –
Защита же станет стеною!

Свистак Поліна
Приазовська загальноосвітня школа І-
ІІІ ступенів №2

Людина і влада

Людина і влада?
Це вічне питання,
І люди завжди
Стоять в голові.
Без них не буває
Ні горя, ні раю,
Ні щастя, ні болю.
Повірте мені...
Ще вчора ми - друзі
Ділили хліб-сіль,
Сьогодні при владі
Ти грізний мов звір.
І де твоя щирість,
Повага і вдача?
Твій розум затьмарило
Крісло ледаче.
Лісів вже нема,
Посохли річки,
І діти до школи ідуть
Мов сліпі.
Прокинься, мій друже!
Відкрий свої очі,
Хай серце стучиться
І вранці і вночі.
Згадай що було,
Про що мріяв колись.
За Батьківщину
Ти, друже, молись!

*Суханов Сергій Олександрович
Воскресенська загальноосвітня школа І-
ІІІ ст. Приазовської районної ради*

Права дитини

Багато прав мають діти,
Бо вони життя квіти.
Я також знаю їх усі,
І знаю точно про такі:

Кожен має право на сім'ю,
Любов, добробут і рідню.
На сон, на вільний час і відпочинок,
У мирі прокидатись кожен ранок.

На швидку медичну допомогу,
та відгук на мою тривогу.
На здобуток освіти у школі
Для кращої в житті долі.

Але для мене головне –
Єдине право золоте:
Любити Україну – мою єдину Батьківщину!!!

*Солопова Анна Сергіївна
Воскресенська загальноосвітня школа І-
ІІІ ст. Приазовської районної ради*

Я маю право!

Я маю право жити на землі,
Творити, дихати, учитись,
Радіти успіхам і щастю у сім'ї,
Й пишатися країною своєю!

Я маю право жити у добрі,
І право на житло, батьків,
Освіту й вірних друзів.

Ну, а життя – це право головне!
Я хочу жити – я маю право жити!

Баллада о праве и бесправии

Сказывали как-то мне,
Об одной сказочной стране.
Там бесправие царило,
Всех карало, всех судило...
Без расчёту, всех подряд,
Ей всё-равно: ты ль виноват?
Поймают, заставят признаться в вине.
Коварство такого не виделось мне.
А где-то в глубинке,
В ветхом посёлке,
Закована в цепи, страдала девчонка.
Связаны руки, цепи звенят,
Не слышать, не видеть её не хотят.
Девчушка всегда справедлива была.
За правду и честность жизнь отдала.
Живут своей жизнью князья и вельможи,
Бесправие любят, и ложь любят тоже,
«Цвело королевство», зло процветало,
Страна спокон века правды не знало.
И самое страшное пугало народ,
Бесправие всем безнаказанно врёт.
А народ снова вёлся на этот развод
Никто не хотел изменить жизнь ход.
Никто не старался бесправие сжечь,
И вознести свободную речь.
Во лжи и болоте увязла страна,
А в цепях всё также страдала «она».
Так где же та правда?
Так где ж тот закон?
Где он увяз? Где же прячется он?
Правда дремлет в каждом из нас.
А мы её прячем, боимся как раз...
Боимся того, что не слышать здесь нас.
В душе той девчушки правда таится,
Хочется крикнуть, но тоже боится
И покуда бесправие ходит по свету,
Правда будет молчать, её словно и нету.

*Авдєєнко Юлія Константинівна
Енергодарська багатопрофільна гімназія
«Гармонія»*

Я бы хотела

Я бы хотела жить в стране,
Где зима и лето.
Я бы хотела, как Шевченко,
Быть её поэтом.

Я хочу, чтоб президент
Умным был и честным,
Чтоб страну свою любил,
Был с народом вместе.

Чтобы жить в стране могли
Весело и дружно,
Чтоб спокойно стать могли
И не было б оружия.

*Бендеберя Марія Олександрівна
Енергодарська багатопрофільна гімназія
«Гармонія»*

Мої права

Кожна дитина : велика й мала,
Від народження має права,
Право рости у щасливій родині,
Щоб мама й тато поруч були.

Любов, піклування, й лікування,
Ім'я, громадянство, а також життя.
Відпочинок, дозвілля, захист, сім'я,
Усі діти мають різні права.

Кожен малюк, права свої знає,
Та про обов'язки не забуває.
Живи, розвивайся, а також навчайся
І май свою думку, дитя!

Права дитини

Повинна дитина знати права,
Бо для батьків вона свята.
І радісна завжди з батьками дітвора,
Бо може захистити вона себе сама.

І зацвіла її маленька душа,
Коли почула «В тебе, дитина, є свої дитячі права».
Дитина має право на все у цьому світі.
Дитина має право на любов батьків.

Вони її захищають, бо права дитячі знають.
В школі навчатись,
В лікарні лікуватись,
В їдальні харчуватись.
В мирі й злагоді жити,
З усім світом дружити.

Повинна дитина знати свої права,
Щоб не образив ніхто її почуття
І вміти себе захистити сама.
І радісна завжди з батьками дітвора,
Бо знає вона свої права.

*Приходько Дар'я Володимирівна
Запорізька область, Приморський р-он, КЗ
«Орлівська ЗОШ І-ІІ ст.*

О ПРАВАХ И ОБЯЗАННОСТЯХ

Право на жизнь
От рожденья у всех.
Право на веру, на счастье, успех.
Свободная мысль, религия, труд,
Отдых, семья и праведный суд.
У всех есть права,
Но обязанность тоже!
По жизни идти человеком хорошим,
Чужие права всегда соблюдать,
Иначе можно себя потерять.
Ответственность есть
И будет всегда!
Старайся о ней не забыть никогда!
Законопослушным и честным ты будь,
Законы державы своей не забудь!
Не смей забывать,
Что ты человек.
Не смей убивать – запомни навек!
Не смей воровать – этим делаешь зло!
Не смей унижать – делай только добро!
Закон существует,
Чтоб его соблюдать.
Права нам нужны, чтоб себя защищать.
Уверен в законе, уверен в правах
И крепко стоим мы всегда на ногах.
Защиту найдем
В правовом государстве,
Оно нас спасёт от любого ненастья.
Должны изучать основной наш закон,
Ведь мы украинцы – Украина наш дом!

*Середа Ольга Іванівна
КДНЗ ясла-садок «Посмішка»
Чернігівської селищної ради
Запорізької області*

Ми вільні діти України

Ми маєм право на освіту,
Ми маєм право на ім'я.
Ми вільні діти всього світу,
В правах ми рівні: ти і Я.

Ми маєм право на родину,
Ми маєм право на життя.
Ми вільні діти України,
Її майбутнє: ти і Я.

*Ісопеску Станіслав Сергійович
Запорізька область, Приазовський район,
Надеждинський навчально-виховний
комплекс*

Любіте Батьківщину

Любіте друзів, рідних
І не цурайтесь бідних!
Всі люди створені
Однакові в правах.
І згоріла моя віра,
Як на дровах.
Усі звичайні,
І схожі всі на нас.
Однакові!
А інші просто клас!
І саме ці бастують на майдані.
Чому ж і їх не в'яжуть у кайдани?
Одних людей стріляють, інших б'ють .
Скільки ще це буде?
Доки всіх не вб'ють?
Любіте Батьківщину!
Поважайте Україну!

*Яценюк Марія Станіславівна
Приазовський район, Надеждинський
навчально-виховний комплекс*

Единство страны – право народа

На майдане хаос,
Каждый день стрельба,
Пули здесь летают,
Что за времена?

Люди, посмотрите!
Как нам дальше жить?
Ведь страну нельзя
Словно вещь делить!

Каждый выбирает
Счастье для себя,
Но судьба народа,
Знаем мы – одна.

Каждый выбирает
Свой единый путь.
Будьте осторожны!
Могут обмануть.

***Рябчук Наталія Миколаївна
Комунальний заклад «Бердянська
загальноосвітня санаторна школа-інтернат І-
ІІІ ступенів»***

Суд

У лісі дійство йде таке,
Зібрались звірі, суд іде.
Обвинувачення – Лисиця,
А захисник сьогодні – птиця,
Та птиця зовсім не проста,
Бо то розумниця – Сова.
Тож ,перше слово прокурору,
Лисиця й мовила промову:
«Сьогодні судимо ми білку,
Бо вигоняє вона з гілки,
Свою сусідку білку Христю.
Крім цього лається стара
Порушує закон вона.
Стаття тридцята нам говорить ,
Про недоторканість житла,
Порушує і це вона.
На цьому все ,захиснику
Своє я слово віддаю.»
Сова подумала хвилину
І видала таку картину:
«Моя підзахисна старенька,
Здоров`я в неї поганеньке,
Їй треба тиша, треба спокій,
Що ще потрібно одинокій?
А діти зараз гомірливі,
Спокою не дають вони їй.
Ми просим суд все розібрати,
І відповідь старій сподати.»
Суддя всіх скликав на пораду,
Й порадившись промовив так:
Цікава справа вам скажу я,
І відповідь вже маю я,
Тож відповідь моя така:
Наш ліс великий ,навіть дуже,
І місце має він для всіх,
Новий будинок ми змайструєм,
Нехай живе де тиша, й мир.
А білка Христя, буде жити,
В будинку, тому, що й жила,
Й нехай тепер радіють діти

Й сміються голосно й кричать.
Скінчився суд, всі звірі вийшли,
Й щасливі стали всі кругом,
Бо зрозуміли, що проблеми ,
Треба вирішувать судом.

Права дітей

Всі діти мають право знати,
Як прав, the rights, у нас багато!

На life-життя
Усі ми маєм право,
На language-мову
І на state-державу.

У нас права
На вільне спілкування,
На love-любов,
На care-піклування.

На відпочинок-rest,
На thoughts-думки ми вільні,
В своїх правах
Усі ми equal-рівні!

*Куцова Олександра Олександрівна
Приазовський р-н, Приазовська
різнопрофільна спеціалізована школа І-ІІІ
ст.. №1 «Азимут»*

Кожен має право

Мабуть, кожен у світі знає диво-слово «право»,
Хочеш, розповім детальніш? Не лови ж ти гаву.
Право – це регулювання дій у нашому суспільстві,
Правила поведінки, вчинки юридичні.
Кожен знає ці поняття, справу розуміє,
А запам'ятать це діло, впевнена, зуміє.
А чи думку Ви гадали про значення права?
Ні? Даремно це, шановні, не пуста це вправа.
Всі повинні пам'ятати, право – не бездумне,
Бо це діло, бач, корисне, діло, ген, розумне,
Допоможе юридичну розв'язать задачу,
Допоможе уникнути злую ту невдачу.
Врегулює відносини у нашій державі,
Знищить злочини криваві, гіркі та лукаві.
Покарає винного, правду возвеличить.
Жити чесно, справедливо всіх людей навчить.
Всім відомо: кожен має право на навчання,
На освіту, відпочинок, думки теж звучання.
На життя – це найсвятіше, маєм справжнє право,
Котре в нас не забере людина, ні навіть **ДЕРЖАВА!**

*Куцова Ксенія Олександрівна
Приазовський р-н, Приазовська
різнопрофільна спеціалізована школа І-ІІІ
ст.. №1 «Азимут»*

Легенда про Право

Десь, колись, в якійсь країні, сталося нещастя..
Чи хтось вкрав у когось гроші,
Чи хто, може, вбив кого,
(Бач, які всі нехороші!)
Може, когось ошукали, може честі позбавили,
Чи хто зрадив, чи покинув, чи злукавили?
А чи, може?..й не важливо..
Сталося нещастя.
Що ж робити в такому ділі?
Сурово поглядає навколо громада,
Може, злодія шукає, може, ката.
Щось шукає та не знає нічого.
Нікому не відоме це діяння злого.
Дивина на всю країну розлетілася.
Громада думу гадає, за голови хапається.. вихід шукає.
Та й згадали: є на світі диво Феміда, але довго доведеться її шукати, бо не всім дано її знати.
Лише той може отримати від неї ласку, чиє серце палає любов'ю, вірою та надією.
Довго-довго шукали таку людину. Не одну місцину оминули та й.. знайшли!
Знайшли сміливого хлопчину. Був парубок моторний, і хлопець
Хоч куди козак.
Спорядили у дорогу, охрестили, на доріжку сіли...
Не ніч, і не день блукав сміливець долинами, не один місяць палала у його серці жага до правди.
Та не дарма ходив юнак долинами.
Саме серед дня, щось засвітило сонце.
О диво! Феміда поруч!
- Чого бажаєш парубче, яка твоя мета?
- Так розумієте, душа болить моя!
Повсюди безлад, повсюди свавілля.
Хтось вкрав, а винного нема.
Переплелось все, як тернове гілля.
-Так ось яка історія твоя.
Сміливий хлопче ти, кмітливий!
І бачу: в серці доброта.
Дарунок маю, користуйся ь розумно,
Тримай це диво, тільки пам'ятай:
Нікому диво не запродавай!
І тут із терезів Феміди
Маленьке диво виліта,

Таке казкове, сонячне, привітне,
Залишилось в хлопчині на віки й літа.

- Як звуть тебе, дитя Феміди?
- Я – право, я борець добра.
- Я буду нести правду до людини,
- Я буду захищати її життя,
- Я подарую силу всім на світі,
- Бо моє право не вмира.
- І зійшлися воєдино,
- І сонце сяє їм ясніш,
- І ось тепер в усіх країнах
- Лунає праведність гучніш!

*Ленівкина Валерія Сергіївна
Приазовський р-н, Приазовська
різнопрофільна спеціалізована школа І-ІІІ
ст.. №1 «Азимут»*

Подорожуємо у Легаленд

У світі є одна країна
Чарівна, мила та жива
Щоправда, там живуть не люди
Живуть там в радості Права.

І на чолі там править світом
Одне лиш право пресвяте
Що нам дає життю радіти
І взагалі життя дає!

Вирішує усі питання
У скрутну мить його чекай
І не чекай там покарання
Й погане слово не чекай.

Підтримать може правим ділом
А може й думкою допомгти
Бідноті допоможе хлібом
Багатих розуму навчить.

Усі тут, як сім'я єдина
Весела, радісна й Одна!

І не шукай ти інше диво
У Легаленд скоріш руша!
І будеш жити ти щасливо
В правах і серце, і душа!

КОНСТИТУЦИЯ

Должен знать и млад и старец
Этой книги цену - суть,
Что хранит безмолвный глянец?
Изучи и не забудь!

Может прав, а в чем виновен?

Где задать особый «тон»?
Тебе поможет в деле – слове
Конституции закон!

Права в ученье и в работе,
Права родителей, детей,
Ответственность, что Вы несете,
С первых, до последних дней.

Закон суров и очень строгий,
Для тех, кому он «не почем»,
Коль пред тобою две дороги,
Куда идти покажет он!

Я уважаю, соблюдаю,
И буду дальше его чтить,
Чему меня учила мама,
Меня Закон будет учить!

Знай, на столе всегда должны быть
Две книги ценные твои,
Одна из них зовется «Библией»,
Вторая «Конституцией страны»!

Швецов Євгеній Дмитрович
Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №1
імені Т. Г. Шевченка

Про права громадян України

Я — українець. Є у мене право
На рідну мову та свою державу,
На гордий прапор золотисто-синій,
На щастя жити у такій країні.
Я — українець. Право знати маю
Про тих, кого героями вважаю,
Що людство рятували від руїни, —
Синів і дочок, гідних України.
Я — українець. Хочу право мати
Завжди усе, що думаю, казати,
На незалежну та міцну державу,
На все, що гарантовано по праву.
Я — українець. І моє це право
Любити землю горду й величаву,
Та дух свободи набирати в груди.
Я — українець. Був ним, є, і буду!

*Маєцька Зінаїда Степанівна
Леонів Світлана Сергіївна
Олександрівська загальноосвітня школа І-
ІІІ ст. Приазовського району*

Є права у кожного із нас

Народилась дитина у неньки.
Раді їй зустрічає сім'я.
Ця людина ще зовсім маленька,
Має право на власне ім'я.

Рік за роком невпинно минає.
«Ой, як хочеться швидше рости!».
Літо птахом у вирій злітає
Час малечі до школи іти.

Ось роки вже шкільні пролетіли.
Відкривається безліч доріг.
З документом про вищу освіту
Ти ступив на батьківський поріг.

Є улюблені справи, робота,
Мрія світла сяга майбуття.
Відчуваєш держави турботу,
Право в ній на щасливе життя.

*Шипіцина Арина Олександрівна
Комунальний заклад «Зеленівська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів
природничо-математичного напрямку»*

Найкраща країна - моя Україна

Серед хиткого сьогодення
Потрібно всім нам пригадати,
Щоб знов отримати натхнення
Країну-неньку захищати,

Як стала наша Україна
І незалежна, й суверенна,
А територія єдина
Ще з давніх пір – земля блаженна.

Тоді створили стяг законів,
Що забезпечує нам право,
І в ньому все: від грошей до кордонів,
І для «простих», й для тих,
Хто у країні здійснює державну владу.

Мовою нашою є українська,
Але не потрібно це загостряти.
Польська, литовська, російська –
Люди звикли й на них розмовляти.

Усі ми рівні в правах і свободах,
Держава життя наше захищає,
І безневинний не буде в кайданах,
Доки рішення суду не пролунає.

Кожен з нас може сам обирати
Безліч релігій, що на світі існують.
Сам вирішуй, яку сповідати –
Всі вони душу нашу лікують...

Головне, що потрібно, друзі, нам знати,
Що наша країна єдина і ціла,
І ніхто не зможе її забрати,
Поки ми з вами - одна сім'я, одна сила!

*Ходикіна Олеся Олексіївна
Бердянська гімназія №3 «Сузір'я»
Бердянської міської ради*

Вірш про права

Підійшов до батька син
І спитав малеча,
Яке має право він?
Що скажу до речі,
Що не тільки про права
Розказав татусь цей.
Гарні він знайшов слова
Ось цей список меседжей.
Має право кожен син
На життя, на волю,
На оселю, рідний дім,
На щасливу долю.
Має право на батьків,
Щоб його плекали,
Милували, грали з ним,
Його оберігали.
Має право покохати
Рідну Україну.
Має право проживати
У своїй родині.
Має право на любов,
На гарну освіту,
Має право знов і знов
Відпочивати літом.
Має право бути чесним,
Чемним і здоровим,
Вихованим, гомінким,
Вирости двохметровим.
Безкоштовно лікуватись,
Близьких поважати,
Старанно навчатись,
Любити батька й мати.
Уважно все прослухавши
Рішило дитинча
Права задекларувавши,
Так жити повинна вся малеча.

*Семенова Анастасія Вікторівна
Бердянська гімназія №3 «Сузір'я»
Бердянської міської ради*

У кожної квітки є право...

Ми всі одну велику землю маєм,
Як квіти на галявині зростаєм,
Про права дитячі згадаємо,
Себе квітками уявляємо.
Я, гарненька квіточка,
Маю біле личенько,
Всім знайоме право на ім'я,
Отже, ромашкою звуся я.
На галявинці нарцис цвіте,
Він свою домівку знає.
Кожна квітонька росте
На свій будинок право має...
Троянда - краща квітка на землі
І потребує вашої уваги
Знатна врода і ніжні пахощі її...
Троянда право на турботу вимагає!
Хто там плаче у куточку
У яскравісінькій сорочці?
Це - тюльпан, він на одинці,
Право має на сестрицю.
Квіти люблять, доглядають,
А мене всі обминають,
Доленька гірка у будяка
Право на захист потребую я!
Дзвоник радісно вітає,
Квіток кличе на урок
На галявинці він школу відкриває,
Бо в освіті знає толк.
І дорослий, і дитина,
І рослина, і тварина,
І метелик, і жучок...
Всі, хто є на білім світі
Мають право бути й жити!

*Боллі Жаклін Абдулаївна
Бердянська гімназія №3 «Сузір'я»
Бердянської міської ради*

Право на жильє

Решил бельчонок построить дом,
Вот этим делом утром занялся он.
И долго искал высокую ель,
Под которой стоял красавец олень.

Сделал запас желудей и грибов:
- Ну вот, теперь я к зиме готов!
Приглашу я друзей на новоселье свое
И будет довольно зверье мое!

У каждого есть право иметь свой дом
Который заработал своим трудом.

***Мамкова Аліна Вікторівна
Бердянська гімназія №3 «Сузір'я»
Бердянської міської ради***

Я маю право, я – дитина...

Звичайна маленька вкаїнська дитина

Я маю право на життя.

Я просто хочу жити в мирі,

І знати – поруч вся рідня.

Щоб люди усі від Карпат і до Криму

Могли мати спільне серцебиття,

Щоб славили нашу чудову країну,

Робили для неї значні відкриття!

Я маю право на весну красиву,

На золотаву осінь, почуття.

На зиму дивовижно білу,

На літо без кровопроліття!

Я маю право на освіту.

Отримати нові знання

І показати їх усьому світу –

Здобути справжнє визнання.

Я маю право, люди!

Я – дитина!

Я хочу дихать в повні груди

Там, де моя Батьківщина!

Мамкова Аліна, 5-Б клас

*Бесчастна Ганна Іллівна
Бердянська гімназія №3 «Сузір'я»
Бердянської міської ради*

О правах детей

У ребёнка тоже есть права
Не только же всё взрослым
Знаем точно, нужно нам
Еда, вода и солнце

Ребёнка нужно уважать,
это так легко понять.
Чтобы добрыми росли,
Им нужна гора любви

Бить детей не нужно вовсе,
Знает это каждый взрослый
Нужно с детками играть
Обнимать и целовать

Обеспечить деткам школу,
Радоваться их успехам,
И тогда, ну очень скоро
Станет малыш человеком

Будет взрослых уважать
Будет бедным помогать
Патриотом вырастать
Украину защищать

На шляху в доросле життя

Знати треба дітям всім,
Що сім'я й держава
Мають дбати про дітей.
Це - гаранти права.

На шляху в життя доросле
Раса, мова чи сім'я
На заваді бути не можуть.
Пам'ятай про це, маля.

Маєш право вчитися,
Добре харчуватись.
І до лікаря звернутись,
В міру розважатись.

Маєш рідним помагати
У хвилину вільну.
Та у тебе захист є
Від робіт насильних.

Думку власну маєш право
Світові сказати
І заради істини
З іншим об'єднатись.

Бути завжди на плаву
В морі інформації
Мають право діти всі -
Тут нема сенсації.

Не побачити війну
Мають право діти:
В мирі хочемо зростати
І життя радіти.

Мати люблячу сім'ю,
Жити із батьками,
Індивідуумом бути
Маєм повне право.

Спеціальної уваги
Потребують діти,
Що зростають без батьків,
Діти-інваліди.

Пам'ятай, державо рідна:
Лад у тій країні,
Де найкраще віддають
Матері й дитині.

*Немерюк Тетяна Володимирівна
Дошкільний навчальний заклад (ясла-
садок) комбінованого типу № 43 «Росинка»
Запорізької міської ради*

Права дитини

Вихователі, батьки пояснюють залюбки
Всім малятам їх права.
Свої права повинна знати дівчора,
Перерахувати їх пора:

Кожна дитина має право на життя,
Кожна дитина має право на ім'я,
Кожна дитина має право
На любов і піклування,

На медичне обслуговування
Та ще на повноцінне харчування.
Також кожна дитина
Має право на освіту.

Ще треба кожную дитину від насильства захистити
Та успішною, здоровою ростити,
А поки діти будуть підростати,
За виконання цих прав
Відповідають тато й мати,
Тому що саме вони у відповіді
За безтурботне існування дитяти.

*Яценюк Марія Станіславівна
Надеждинський НВК
Приазовський район*

Единство страны –право народа

На майдане хаос,
Каждый день стрельба,
Пули здесь летают,
Что за времена?

Люди, посмотрите!
Как нам дальше жить?
Ведь страну нельзя
Словно вещь делить!

Каждый выбирает
Счастье для себя,
Но судьба народа,
Знаем мы – одна.

Каждый выбирает
Свой единый путь.
Будьте осторожны!
Могут обмануть.

*Кочева Владлена Олександрівна
КЗ «Радолівська ЗОШ І-ІІІ ступенів»
Приморської районної ради*

Права человека

На жизнь мы имеем право,
На заботу, любовь и учёбу.
На имя, что мамой дано.
На родину и свободу.

Люди за право боролись,
За независимость отдавали жизнь.
Человек – это хранитель свободы.

Пусть вечные годы,
Право на жизнь и свободу
Проведут с тобой, человек.

Права человека нам нужно всем знать
И свои обязанности выполнять.
Свободу беречь человека любого,
И помнить всегда: жизнь нам дана Богом.

*Кочева Владлена Олександрівна
КЗ «Радолівська ЗОШ І-ІІІ ступенів»
Приморської районної ради*

Конституція країни

Конституція – велика книга,
Це вам не соціальна інтрига,
Де права прописані одні
Нашою незалежною країни.
 Права нам дуже всім потрібні
 І ними всі ми дорожимо,
 І тільки з ними ми впевнено живемо,
 І від долі успіху чекаємо.
Вони всі в Конституції записані
І положення всі в них прописані.
Щоб всі права законно дотримувати,
Нам потрібно Конституцію всім знати.
 З нею живеся нам впевнено, легко,
 І закон країни ми знаємо глибоко.
 Гордіться, поважайте Конституції статті,
 Тоді настануть мирні дні!

Лебедь Аліна Олексіївна
Корнійська загальноосвітня школа І-ІІІ
ступенів Веселівської районної ради

«Коза – бешкетниця»

(дитяча казка з коментарями та витягами з нормативно-правових документів законодавства України)

Дід і баба нудьгували
У вечірній довгий час
Між собою гомоніли:
« Хто ж чи що розрадить нас?»

Дід сумує у цей вечір
Вже і в карти він зіграв
Телевізор переглянув
Гороскоп перечитав.

Баба свій пасьянс відклала,
Креми, маски до лиця
Всю косметику від «Ейвон»
Вимазала до кінця.

Аж тут сусідка на порозі,
Бо хоче кізку продавати
Дід із бабою – купуєм! (цивільно-правові відносини, ст. 655 Цивільного кодексу
України).
Любити будем й доглядати. (ст. 51 Конституції України).

Зранку в них нова турбота,
Тож беруться до роботи.
Дід з козою йде до річки –
Там така смачна травичка!

Кізоньку він випасає
Баба вдома їх чекає.
Бачить - напаслася кізка
Бо іде, немов гора
Зараз, зараз нам красуня
Дасть смачного молока!

А коза ця гонорлива
Турботу цю не оцінила
На бабу роги наставляє
І їй таке відповідає:

«Не пила я і не їла,
Пасти мене не хотіли,
Як ішла через лісочок
Ухопила лиш листочок.
До річки ми дарма ходили
Без води мене лишили!»

Від нахабства та брехні
Аж присіли хазяїни.
Дід кричить: «Брешеш рогата!
Ану геть з нашої хати! (ст. 173² КУпАП).

Де мій ніж? Заріжу кляту!» (ст. 129 КК України).
Та коза наша завзята
Швидко з двору дременула
І у ліс чимдуж гайнула.

В лісі мешканців чимало
Й цілий день вони у справах. (ст. 43 Конституції України).
Кожен знає своє діло
Та козу це розізлило
Бо на нашу, на красуню
Ті уваги не звернули.

Синичка так старанно працювала
Хатинку для малечі будувала (ст. 47, ст. 48 Конституції України).
Бешкетниця рогами як махнула
Гніздечко зруйнувала і в кущі чкурнула. (ст. 194 КК України).

Всі кущики бідненькі поламала (ст. 245 КК України).
Пахучі квіти на галявці потоптала
На деревцях кору об'їла (ст. 65 КУпАП).
Ще й мурашник розстрошила! (ст. 76 КУпАП).

Аж поки біля грядки зупинилась
А тут капуста, морква соковита
Всі грядочки доглянуті, політі
Зайчатко так ретельно працювало
Запаси на зиму собі приготувало. (ст. 48 Конституції України).

Бешкетниця і тут недовго сумувала
Наїлася, а залишки у торбу склала
Собі на плечі ношу почепила(ст. 186 КК України).
І далі лісом радо тупотіла.

За витівками незчулася коза
Як сонечко до обрію сідає.

Тут хоч-не-хоч, а про ночівлю треба дбати
Бо під кущем негоже ночувати.

Гульк, аж перед нею хата,
Враз кричить наша рогата:
«Геть швиденько звідціля,
Бо тут жити буду я!». (**ст. 189 КК України**).

В хатинці цій ведмедик проживав
За лад і спокій в лісі він відповідав (**ДІМ, світ юридичних професій**).
Його всі птахи й звірі дуже поважали,
Бо знали, що захистить від злодія й нахаби.

Виходить він поважно з хати:
«Знайшлася злодійко рогата!
Тебе я цілий день шукав,
Від тебе збитки й шкоду я підрахував».

Від хуліганства залишилась
Пташка в нас без хати!
Ще екологію ти в спіла зіпсувати.
Припаси в зайчика його ти вкрала,
Ще й на мою домівку зазіхала!

За це посидиш ти до ранку в заперті, (**ст. 29 Конституції України**).
Подумаєш про витівки свої,
А завтра в ранці вирішу вже я,
Чи до в'язниці, чи до чесного життя!

В небі зірочки танцюють,
Під вікном коза сумує.
Та невже за дурні жарти
Треба йти мені за грати?

Сова, що мудрий розум має,
Порадами допомагає
Козу в біді не полишила
Їй такі речі говорила:

«Ти вляпалась, дурна, це правда!
Тож вибачення чемно попроси, (**один із видів соціальних норм – норми моралі**).
А потім до хазяїв повертайся,
За їх турботу ти добром плати!».

І зранку все коза як слід зробила,
І вибачення щиро попросила.

Пообіцяла чесно й гідно жити
І діда з бабою не змушувать тужити.

Живуть вони у злагоді та мирі.
Старенькі ласують смачненьким молоком,
Коза пасеться чемно на травичці
І точно знає – головне в житті – нести добро! **(ст. 68 Конституції України).**

Лісова казка

Як упало жовте листя
Під ноги дубам,
То зчинився в нашім лісі
Гам і тарарам.
Новина всіх облетіла,
Чути було скрізь:
Три ведмеді всім готують
Приємний сюрприз.
Звірі думали, гадали,
Що ж воно таке?
І на розвідку послали
Білобоку Скрекеке.
А тим часом у барлозі
Сиділи хижаки,
І судили, і рядили
На усі боки:
«Як нам ліс урятувати,
Лад скрізь навести,
І дубам столітнім, липам
Життя на довше зберегти?
Розвелось горе – туристів –
Просто не злічить.
Мабуть, їх манерам гарним
Перестали вчить.
То багаття не потушать,
Мурашину купу зрушать,
Скрізь сміття позалишають
Ще й про тишу забувають».
І взялися до роботи
Дружно хижаки
Розчищали й прибирали
Лісові стежки.
І про воду не забули –
Лісове озерце.
З дна непотріб повиймали,
Чисто все – радіє серце!
І згадали небораки
Про Лева – царя:
«Може, він нам допоможе.
Йдем до владаря!»
Аж захекались, змокрили,

Шерсть на них сторчком.
«О розумний! Справедливий!
Б'єм тобі чолом!
Поки тепло ще надворі,
І не хочем спать,
Треба низку нам законів
Лісових прийнять.
Усім разом постаратись,
Лап не покладать,
І на самім виднім місці
Всі їх написать».

Не палити, не смітити,
Голосно не говорити.
Не чіпати пташенят,
Ведмежат і всіх звірят.
Трави лікарські, квітки
Не збирати у мішки.
Не забруднювать водицю –
Прийдеться ж іще напиться.
Пам'ятать передусім,
Що цей ліс –
Наш спільний дім!

Особисто я не знаю,
Чи повірити в таке,
На хвості все це принесла
Білобока Скрекеке.

Права дитини

З`явилася на світ мала дитина
І при народженні дається їй ім`я,
І в той же час в українській родині,
Свої малятко має вже права.
А дитинча тихенько підростає,
В садок за руку з мамою іде,
І громадянство в час цей захищає
Його правами і у світ веде.

А час за обрій, рік за роком плине.
Дивись!...і в школу вже біжить дитя.
І скоро птахом в вільний світ полине
У вимріяне ним життя-буття.
У леті тім зміцніють в птаха крила.
І ладен він в грозу долати час.
Права його, мов напнуті вітрила,
Країни оберіг — дороговказ.
Бо кожна зріла і мала людина
Державою захищена завжди.
Правами їх від помилок зцілила,
Від кривди, перешкод, і від біди.
Дала права на мову солов`їну,
На вибір свій, на шлях переконань,
На право жити в рідній Україні
І обирати вільно стежку знань.
Закон і право — два крила в державі,
Що має Конституція країни -
Минуле із майбутнім об`єднала,
Щоб висвітлити шлях і доньці й сину.
Народом вільним бути нам веліла
І гідне всіх майбутнє обирати,
Де діти України — мужні й сильні,
А наша Конституція, як мати.
А поки що, ми будем підростати,
Захищені Законом і народом,
І з Днем народження не забувати -
Вітати її всім всеукраїнським родом.

Казковий суд

У казковій країні Правознавства
Біля земель тридев'ятого царства
Були свої закони стрімголови,
Яких дотримувались всі звірі, діти і дорослі.

І був Парламент в неї свій,
І керував країною не лиходій,
А звір, що дужий розум мав -
Це Лев, він всі закони знав.

Але одного разу Лев дізнався,
Що хтось закон порушив й не впіймався.
Дізнався він від Баби з Дідом,
В яких курей чимало зникло.

Як бідні плакали, стогнали,
Щоб за законом злодія карали.
Тоді Лев в Баби з Дідом попрохав ,
Щоб відвели його туди, де злодій вкрав.

Прохання Лева виконали одразу,
Привели до хати, й приступили до показу.
Під дверима хтось прорив
Яму довгу метрів три.

Довго думали, гадали,
Вечора чекати стали,
Бо вночі той злодій вкрав
Й непомітно від усіх тікав.

Незабаром ніч настала,
Й Баба злодія застала.
Той стояв біля дверей,
І тримав аж двох курей.

Баба Лева покликала хутко,
Й він за злодієм кинувсь прудко.
Все ж схопити він встиг того,
І в суді цар засудив його.

Виявилось, що це був Лис,
Який ще з літа обкрадає ліс.

Лев йому сказав тоді:
Не роби лихого людям,
щоб лихо не було тобі.

*Чабаненко Олександр
Володимирович
Кам'янсько-Дніпровська районна
гімназія «Скіфія» Кам'янсько-
Дніпровської районної ради
Запорізької області*

Країна мрій

*Legaland – країна мрій.
Побувати в ній зумій.
Правила тут торжествують,
Люди в ній життя будують.*

*Тут Закони всі в повазі.
Їх дотримуємось разом.
Мешканці біди не знають –
Знання Права здобувають.*

*Правознавство вчать завзято
І дорослі, і малята.
Обов'язки всі знають діти,
Вміють і права любити.*

*Хоч і вигадка країна,
Та в ній хоче жить людина.*

*Тож давайте зробим спільно
Казку дійсністю суцільно!*

Чабаненко Лариса Володимирівна
Кам'янсько-Дніпровська районна гімназія
«Скіфія» Кам'янсько-Дніпровської районної
ради Запорізької області

*Десь, колись, в якійсь країні,
Де захочете, там буде,
Бо у казці, та ще в віршах,
Все можливо, добрі люди.*
Леся Українка,
«Давня казка»

Якось сталося в тій країні
(Може, вигадка. Чи ні?)
Сперечались дві людини
Про закони у житті.

Перший був сумнівний пан,
Носа свого сунув скрізь.
Другий тихий завжди сам,
Що не знав – туди не ліз.

Перший мовив гордовито:
- *Нам закони не указ.*
Там пройшов – заплатиш мито.
Завжди вимагають з нас!

Довго його слухав другий
Та й мотав собі на вус,
Що які ж у нього друзі?
Я ж дивлюсь на них, сміюсь.

- *То чого ж тоді ти хочеш,*
Як ти сам гріха тайи?
Там ти робиш, що лиш можеш,
То про що ж тепер мовчиш?

Перший глянув непривітно –
Не сподобалось йому.
Довести йому потрібно
Точку зору цю свою.

- *Хочу я, - почав-бо перший,*
- мати лиш одні права.
А обов'язків не треба,
Від них мучить голова.
- *Де ж таку знайти країну,*
Щоб були одні права,

*А обов'язків людини
В ній чомусь таких нема?*

*- Я не знаю. Не біда.
Ми її збудуєм самі.
Буде в нас така одна!
На весь світ своя держава!*

*Та й на тому не гадали.
І не бачились весь рік.
Я ж за ними наглядала.
Коли йде той чоловік.*

*Другий ввічливо питає:
- Що ж сумний, ти друже мій?
Як країна поживає,
Про яку ти говорив?*

*- Не питай, товариш милий! –
відгукнувся чоловік.
- Я не маю вже країни
Без малого цілий рік.*

*Другий тільки подивився
Та й почав його корить.
- Я ж казав тобі, не вийде!
Бо ж не можна так прожити.*

*- А чому не можна, брате?
Важко все це зрозуміть.
Все ж було спочатку гарно,
Потім почали тужити.*

*- А які ж джерела права
У країні є твоїй?
Як жила твоя держава
Без законів цілий рік?*

*- Правил ми не мали зовсім.
Кожен жив як має хист.
Та чомусь незадовольні
Всі пішли зі своїх місць...*

*Другий мовчки одвернув
Та й пішов за очі світ.
Що ж дурного правді вчити
Як на світі йому жити?*

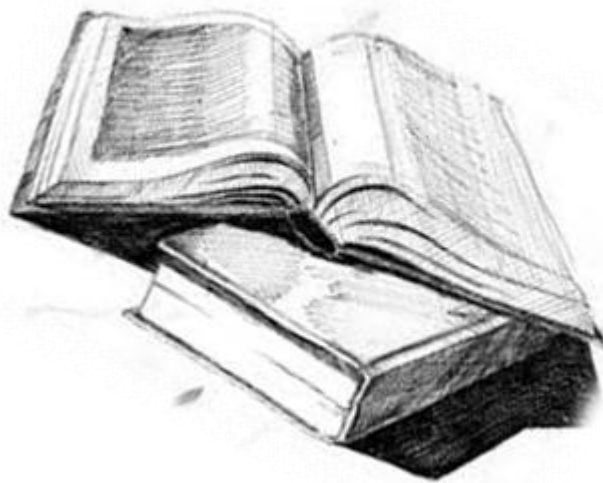
Певно ж, не дурна людина
Нам придумала життя,
Устрій, має що країна,
І обов'язки, права.

І за маревом не треба
Нам ганятись з усіх сил.
Манна нам не пада з неба
І не лізе звідусіль.

Самі Право ми будуєм,
Нас не вчать, як треба жить.
Десь дороблюєм, руйнуєм.
Та все ж хочемо зуміть.

В Legaland`і вже живемо.
Тільки, друже, озирнись.
Все ми маємо, що треба.
Перш зробити, зупинись.

Кожна рима має суть.
І мораль ця казка має.
Кожен, хто читав все тут,
Про важливість Права знає!

*Пастух Микита Андрійович
Долинська ЗОШ І – ІІ ст.
Мелітопольської районної ради*

Наш Закон

Дещо знаєм ми з Закону
Про обов'язки й права,
Про суворі заборони
Й все це не прості слова!

А Закон – у наших серці,
Означає – обєріг.
Конституцією зветься,
Там зазначено для всіх:

Громадяни мають право
На роботу, на сім'ю...
Ще й на різні добрі справи
І релігію свою.

А малеча – на навчання,
Відпочинок і розваги,
На батьківське піклування
І, звичайно ж, на повагу.
Та не тільки право маєм,

Ще й обов'язки в нас є!
Ми про все старанно дбаєм,
Що Україна нам дає.

Завжди старших поважаєм,
Знаєм справи давнини.
В школі правила вивчаєм
Про життя в суспільстві ми.

А дотримання всім права,
Без порушення свобод,
Забезпечує держава
Адже ми всі –
український народ!

Права людини

Людина має право на життя,
На відпочинок і свою родину,
Корисні і цікаві заняття
І спілкуватися з людьми
На всю Україну.

Людина має право на свободу,
На вільну думку, але, перш за все,
На вірність і повагу до народу,
Яку в душі своїй усе життя несе.

Здоров'я також для людини головне.
Без нього ми на світі безпорадні
Такі ж, наприклад, як дитя мале
На допомогу звати рідних ладні.

Всі люди мають право на любов,
А також на належне спілкування.
На пристань у житті-свій рідний кров,
Де здійснюються будь-які бажання

На щастя ми, на радість маєм право
На все найкраще, загалом.
Під нашої Української держави
Блакитно-жовтим рідним знаменом!

*Альошина Тетяна Володимірівна
Дошкільний навчальний заклад (центр
розвитку дитини) «Надія» Запорізької
міської ради*

ЧТО ЗНАЧИТ «ИМЕТЬ ПРАВА»

От взрослых слышу часто такие вот слова:

«Вы, дети, очень разные имеете права».

Есть у меня родители – имею я семью,

Имею я одежду, и комнату свою,

Имею руки, ноги, и уши, и глаза,

Желания и мысли свои имею я,

А чтобы иметь друга, дружить надо уметь.

Но, что такое «право» и как его иметь?

Права – они же «правила», придуманы людьми

И для того, чтоб дружно жить, их соблюдать должны.

Еще про слово «право» сказать могу одно:

«Право» - это «можно» и «разрешено».

С мамой жить и с папой можно, это разрешается,

Это «право на семью» всеми называется.

Если вдруг я заболею, то лечусь скорей,

Попросить имею право помощь у врачей.

Быть спортсменом, музыкантом или танцевать?

Чем заняться, я имею право выбирать.

А сейчас скажу вам очень важные слова:

Нарушать права другого никогда нельзя!

Много прав у нас, но все же, нельзя забывать,

Что обязанности наши нужно выполнять.

*Кондеревич Ірина Миколаївна
Токмацький навчально-виховний
комплекс «Дошкільний навчальний
заклад – загальноосвітня школа І-ІІ
ступенів №11»*

Крокуємо по життю з правом.

Поки ми іще маленькі, маємо свої права.
Їх повинен кожен знати, щоб, коли в біду потрапить,
Знав куди звернутись.
Якщо вас хтось зневажає,
Вільний час ваш відбирає,
Вас до школи не пускає,
Працювати заставляє,
Їсточки вам не дає,
А ще гірше, якщо б'є.
То скоріш, не зволікайте,
До органів опіки поспішайте.
Там усе їм розкажіть
Й допомоги попросіть.

Коли школу закінчили,
Маємо ми знати,
Що не можна просто так штани протирати!
Треба далі йти навчатись,
Спеціальність здобувати,
Щоб країну прославляти.
Якщо ж здумаєш ледарювати,
Знай, прийдеться відповідати!
Тож краще не барися,
А йди і далі вчися!

Ось професію ми маєм
І хутчіш, не зволікаєм,
На роботу влаштуватись
В той же час бажаєм.
Але скільки ще мороки,
Треба довідки зібрати,
Місце роботи підшукати,
Договір там підписати.
Пам'ятай, що на роботі
Не так, як у школі.
За запізнення карають,
Премії вас позбавляють.
Крім догани ще й звільняють.

Ми старанно працювали,
Грошенята заробляли,
Їх по трошки відкладали,
А коли вже назбирали,
То квартиру ми купили.
Меблі, техніка на місці,
Але що за лихо,
Щось мій холодильник так працює тихо?
Ні ж бо, справді, поламався.
Що ж мені робити?
А все просто,
Треба йти й скаргу написати,
Щоб усе відшкодувати,
Гроші повернути або відремонтувати.

Час сім'ю вже завести.
Досягли в житті мети.
Шлюбний договір складаєм,
І до РАГСу вирушаєм...
Прожили щасливо вдвох
Ми до старості разом.
Заповіт вже написали.
І підемо скоро, ох
В останню путь, разом, удвох...

*Неговій Микита
« Матвійівська ЗОШ І-ІІІ ст.»
Веселівський р-н.*

НЕ БЕЙ РЕБЁНКА

Не бей ребёнка, не казни
Своей судьбой и безнадёгой,
Своей запутанной дорогой
Без света, счастья и любви.

Не бей ребёнка, не кричи,
Взгляни на мир чуть-чуть иначе.
- Не ты одна ночами плачешь,
Себя съедая изнутри

Твоя печаль, твои мечты
Всего лишь парусник бумажный.
Вот, что на самом деле важно –
- Твоя кровиночка и ты.

Погладь ребёнка, успокой,
Нет ничего важнее мамы!
Твоё дитя имеет право
На детство, счастье и любовь!

Almost Perfect

Знання – це є сила ,
А незнання – темний мрак !
Усебічно розвиватись
Ти повинен просто так.
Та не просто так , а с цілю,
ціль буде вести тебе
Як ти сам захочеш ,
Та й куди звернеш .

Я хотів сказати те ,
що прекрасним в житті є.
А прекрасним є це право
що у розкладі шкільному!
Є обов'язок і право –
не секрет ні кому!

Наш обов'язок – навчання!
Це важка робота!
Шлемо вчителю вітання
За його турботу.

Закликаю «Право» вчити.
Знать багато – класно!
Треба спілкуватись вміти
Й допомагати вчасно!

*Гладун Вероніка Костянтинівна
КЗ "Веселівська ЗОШ І- ІІІ ступенів №1"
Запорізька обл..Веселівський р-н*

Я право маю

Права однакові у всіх і всюди!
Я -Українець.Є й у мене право
На рідну мову,на свою державу,
На захист,на порозуміння

Ти знай – ти маєш право
На цій землі і жити і рости,
На чисту воду і на хліб духмяний,
На золотаве сонце в небесах!

Я – Українець.Я право маю,
Знати про тих,кого героями вважаю!
Я маю право Україну восхвалять,
Боротися за неї ,і за честь стоять!

Право в моєму житті

Я Маю право на життя,
А також на свою свободу,
Я маю право на освіту,
І щастя для мого народу.

На радість, родину й кохання,
На думку особисту і на мрію,
На щиру працю й визнання,
На те, що моє серце гріє.

На рідну мову, на свою державу,
Я маю право на сім'ю,
На щастя жити в своїй країні,
І право любити Україну цю.

О, рідна моя Україна!
Ти гарна й щаслива країна,
В тобі сильний духом народ,
Який любить порядок й закон.

Процвітання і щастя здійсненні,
Якщо ми до закону зміцненні,
Я за радість, життя і свободу,
Щоб в країні не було негоди.

Тож не будемо нехтувати право,
І обов'язки знатимо вправно,
Конституцію будемо ми пам'ятать
Щоб у щасті й гармонії світ зустрічати

Пілюсова Аліна Сергіївна
КЗ "Веселівська ЗОШ І- ІІІ ступенів №1"

Законы и права

Чтобы жить свободным и счастливым
Нужно всем без разговора
Чтить закон и честным быть.

Есть права в законе главном,
И обязанности есть
Их народам соблюдать – это же большая честь.

Поэтому, каждый обязан везде и всегда
Знать законы и чтить права,
Ведь законы нужно знать и конечно соблюдать.

*Сафонова Катерина Валеріївна
Запорізька обл. Веселівський р-н, СМТ Веселе.
КЗ «Веселівська ЗОШ І-ІІІ ступенів №1*

Я маю право

Прав у нас сьогодні багато,
Та ми повинні всі їх знати,
То ж ви подумайте, які вони в нас?
Та й пригадайте ще раз.
Ми маємо право на навчання,
Ходити в бібліотеку і читати книжки,
Ми маємо право на харчування,
На любов і на піклування!
На думку свою, на вільне спілкування.
Друзів мати, спілкуватися з ними.
Про здоров'я своє ми повинні дбати,
Та його ми можемо захищати.
Розвивати свою логіку і пам'ять,
Вчити вірші напам'ять.
А після цього можна й згадати,
Що маємо право ми відпочивати.
Щоб в дорослих право вимагати,
Ми повинні свої обов'язки пам'ятати
І виконувати їх як слід!

*Перепелиця Марина Анатоліївна
Запорізька обл. Веселівський р-н, СМТ
Веселе. КЗ «Веселівська ЗОШ І-ІІІ
ступенів №1*

“Усі мають права”

Ти знай – ти маєш право на життя,
На вільну думку, радісне життя,
На щастя, на сім'ю, кохання,
На волю, на повагу і визнання,
На думку особисту і на мрію,
На те, що серце й розум гріє ,
На захист, на порозуміння,
На владу, на привілля, на хотіння,
На творчість, на пізнання світу...
Ти захисти себе від посягань
Моральні цінності й права ти захищай,
Але й ланцюг закону не впусти!

Зиков Кирило Сергійович
Кам'янсько-Дніпровська загальноосвітня
школа I-III ступенів №3

Я дитина до 18 років
І держава повинна мене захищати,
Щоб не зробити необміркованих кроків
Права свої та обов'язки маю я знати.

Дитина має невід'ємне право на життя,
І від народження ім'я я маю,
І громадянства набуття,
І маму з татом обіймаю.

Коли існує в том потреба,
До лікаря звернутись треба.
Батьки й держава захищає
І я здоров'я добре маю.

Я маю право на свободу думки,
Свободу совісті та віри,
І гарні з друзями стосунки,
І до себе прошу довіри.

Своє житло я можу мати,
Достатньо іграшок та їжі.
Хочу відпочивати, грати
Їсти овочі та фрукти свіжі.
Також обов'язки я маю
Знати треба норми моральні.
Я вчиться добре обіцяю
І мати вид завжди охайний.

Конвенцію про права дитини
Підписала вільна Україна,
Нехай маленької – але людини,
І це моя єдина Батьківщина!

*Гріга Ганна Сергіївна
Кам'янсько-Дніпровська загальноосвітня
школа І-ІІІ ступенів №3*

Людський розум – це сила...

Людський розум – це сила
Скільки всього він вродив,
Скільки техніки та архітектури
Він дав людству з тих пір.
Люди тягнуться до знань,
До покращення життя
Почали вивчати науку
Ще у давній віка
Але ніколи...

Усі прояви учення, знань тат різних відкриттів
Присікались моментально турбуванням голови.

Знатъ вважала,
Що людське життя нічого неварте,
Коли хочеш, можна відібрати.
Але це не так. Прошло багато часу
І людське життя – дорожчий скарб
Ніхто не має прав його забрати
Людина має право на життя.
Також людина має право на освіту, сім'ю
І піклування лікарів.

Людина має право висловити думку
Ніхто їй цього не заборонить.
Кожна людина має право на хорошу роботу,
Дитина – на любов і турботу батьків.
Кожна людина має право на волю.
Кожна людина має право жити!

***Білан Світлана Іванівна
Верхньотерсянська ЗОШ 1-3 ступенів
Гуляйпільської районної ради***

Родина

Є у світі святиня – українська родина,
Де у ласці зростає кожна дитина.
Один одного усі дуже поважають,
Від нещастя і негод всіх оберігають.

У такій родині горя не знають,
Бо святі свої обов'язки батьки не забувають.
Щоб і братик, і сестричка до школи ходили,
А бабуся і дідусь добре відпочили.

Обов'язків у тата дуже багато,
Треба вміло господарством вдома управляти.
Маминих обов'язків не перерахувати,
Їй ще й на роботі діточок навчати.

Ми із братиком удома не сидим без діла,
За порядком в кімнаті слідкуємо пильно.
Всі уроки приготуємо, щоб зраділа мама.
Дереvence ми поллемо, що садив наш тато.

Є у мами і у тата і права чудові:
Нас любити, голубити, щоб були здорові.
Хай повага і довіра в родині вкореняться,
А любов і шана навіки порідняться.

Я живу в Україні

Я люблю Україну безмежну свою!
Я була і в горах, і на морі,
Малювала чарівну її навесні,
І коли опадали величні тополі.

У країні моїй діти рівні в правах,
Мають власні думки і потреби,
Не бояться про це говорить при батьках,
Бо закони відстоювать треба.

Я живу в Україні славетній такій,
Де права діточок всі шанують,
Де так гарно співають, танцюють, творять!
Нас навчають, годують, лікують.

Поважають і люблять усяких дітей:
І здорових, й з фізичними вадами,
Всі живуть у турботі, увазі й теплі
Під родинними теплими дахами.

Маю захист від всіх негараздів і лих,
Адже поряд кохані матуся і тато.
Вдячна Богу, країні і рідним своїм,
Бо життя – головне моє право!

*Синицина Анастасія Олександрівна
Бердянська загальноосвітня школа 1-3
ступенів № 7 Бердянської міської ради*

ПРАВА ДІТЕЙ

У дитини право є,
Бо дитина – це святе.
Всі ми разом знаємо,
Що права свої маємо,
Права є:
На мамине піклування,
та шкільне навчання.
Знайте ж: змалечку всіх діток
Треба вчить, оберігати.
І ніхто в усьому світі
Їх не сміє ображати.
Треба дітям всього світу
Не сваритись, а дружить,
І по правилах свідомо,
По закону треба жити!

КОНСТИТУЦИЯ

Должен знать и млад и старец
Этой книги цену - суть,
Что хранит безмолвный глянец?
Изучи и не забудь!

Может прав, а в чем виновен?
Где задать особый «тон»?
Тебе поможет в деле – слове
Конституции закон!

Права в ученье и в работе,
Права родителей, детей,
Ответственность, что Вы несете,
С первых, до последних дней.

Закон суров и очень строгий,
Для тех, кому он «не почем»,
Коль пред тобою две дороги,
Куда идти покажет он!

Я уважаю, соблюдаю,
И буду дальше его чтить,
Чему меня учила мама,
Меня Закон будет учить!

Знай, на столе всегда должны быть
Две книги ценные твои,
Одна из них зовется «Библией»,
Вторая «Конституцией страны»!

«Сказка про закон»

Весна пришла. Звенят ручьи,
Летают птицы с песней звонкой.
Зима уходит старушонкой,
Ей вслед зажгли цветов огни.
В лесу спокойно. Жизнь кипит.
Играют зайцы на поляне,
Несут цветы бельчата маме.
И только волк на свет рычит.
Решил хитрец зверей собрать:
Лисиц, медведей, комара.
Он ждал их в чаше у костра...

Волк: Друзья, собрались вы не зря!
И между нами говоря,
Проблему нужно нам решить.
Она мешает зверям жить!
Моя проблема такова --
Нарушил свет мои права.
Я предлагаю свет убрать,
От солнца больше не страдать!
Вчера за Красной Шапкой шел,
Я еле след её нашёл.
Собрался только подойти,
Вдруг солнце стало на пути.
Увидев волка в свете дня,
Девчонка скрылась от меня.

Лисица: А я едва не умерла,
Когда в курятнике была.
От солнца тень увидел пес,
И чуть не откусил мне нос!

Комар: Ой, жизнь моя вообще кошмар!
Мне солнце - враг, ведь я - комар.
И днем меня легко убить,
А мне ведь хочется вредить.

Волк: Что ж решено, ведь жизнь одна,
Ей насладимся мы сполна.
А солнце будет лишь мешать.
Пора его с небес изъять!
Как вдруг раздался чей то рев:

Медведь: Нельзя нам солнце убирать!
Пусть мешает воровать.
Без солнца в лес придет беда,

Розруха, хаос навсегда!
Раз не останется добра-
Наступит черная дыра.
Все будут делать, что хотят,
И плохо будет всем подряд!
И вам достанется, мой друг,
Погибнет лес и все вокруг!

Волк испугался этих слов,
Не думал он, что свет таков...
Что б получить от сказки прок,
Нам стоит вынести урок:
Нельзя законы отменить.
Они помогут мир хранить.
Без них все можно, а итог?!
Собьемся без закона с ног!
Его не стоит нарушать,
Тогда не будет он мешать.

*Шабанов Олександр Олександрович
Нововасилівський НВК «Гармонія»
Приазовського району*

ЛЕСНАЯ КОНТОРА ТЕТУШКИ СОВЫ.

**Сказка - шутка попури,
Ты героев в ней найди.**

В сказке чудо, волшебство,
Нас давно манит оно.
Будем сказку сочинять
В ней права всех защищать.

Мудрейшая птица на свете сова
Все слышит, все знает, скупа на слова.
Лишь она одна все знает, отчего и как бывает.
Даст сова такой совет, что его мудрее нет .
Потому – то все в лесу знают всё про ту сову .
Ей доверили всем лесом рассекретить все секреты .

Контору открыла мудрейшая птица
Не ест и не пьет, ей ночью не спится,
Ведь каждое дело должно разрешиться.

С лучами солнца оживает все в лесу.
Дела, заботы, глядь – уж вечер на носу.
Примолкли ели. Дуб уснул. Во мгле орешник
потонул.
Затихла сонная сосна, и наступила тишина ...
Вдруг тихо ухнула сова , да так , что вздрогнула листва
-Уху! Потухла на небе заря.
-Уху! Уходит время зря.Дел по горло у меня.
Пора проснуться, выпить кофе и снова взяться за работу.
Люди, факты, цифры, звери, грабежи , разбой . потери .
Как разобраться в этой кутерьме и канители?
Но мудрая сова толк знает в этом деле.

На счету у конторы есть раскрытые дела.
Например, Дюймовочку насильно
хотели выдать замуж за крота,
нарушив ее личные права.
Что же делать, как же быть,
Как бедняжку защитить?
Все старались, все трудились,
И вот малышка с эльфом поженились.

Но дел нераскрытых в конторе много
Куда ведет след, к кому тянется дорога?
На днях зашел Медведь .
Как начал Косолапый реветь:
Кто на стуле сидел? Кто с миски ел?
Медведь все ревел, ревел,
Видимо, знать правду хотел.
Вот задача, так задача.
Что же это получается?
Кто на собственность Косолапого покушается?

На полке под номером 6,
толстая папочка есть.
Годков на 25 можно сесть
По тому материалу, что там есть.
Личность во всех отношениях серая,
На всякий обман и хитрость умелая.
У поросят дома разрушал,
У госпожи- козы детей пожирал.
Весь лес от его злодеяний устал.
А тут еще всплыл такой вот факт,

Доказывающий, что он всему лесу страшный враг.
С пирожками к бабушке девочка идет,
И не знает бедная, что опасность ждет:
За березой белою пара злющих глаз.
Кто-то злой и страшный встретится сейчас!
Все расспросит серенький о ее пути
И обманет бабушку, чтобы в дом войти.
Вот и думай, и гадай,
Что за личность серая?
В свою безнаказанность веруя
Составила план убийств
двух наивных, невинных лиц.

А вот, новая беда.
К дому, где живет сова,
С озер, канав, где есть вода,
Болотный люд спешит сюда.
Кричат, рычат, ворчат, шипят,
Друг друга слушать не хотят.
О чем же шум, о чем же гам?
Каким же верить тут словам ?
И старый рак задумчиво сказал:
- Лягушка без разрешения
Отправилась в полет за приключением.
И снова шум, и снова гам,
Супруг кричит:
«Кто ей помог? Вот я им дам!»
Сова сказала всем: - уху!
Вы здесь несете чепуху .
Лягушка отправилась в путешествие,
Используя право на передвижение.

А вот Иван украл Жар- птицу у самого Берендея
Нарушив его право на владение.
Вот поди и докажи, всему лесу покажи,
Что царь Берендей вел неправильное хранение.
А Ивана защити , в его же, дурака, спасение.

Сто вопросов, где ответ? Что нам можно, а что нет?
Вот подумай и реши, имена героев назови.
Кто медведя обижал! Кто пороссятам дом ломал?
Внучку с бабушкой кто пугал? Кто лягушке помогал?
А кто самого царя Берендея обокрал?

Маша
Волк

Иван
Да утки

Вот герои сказки - шутки!
Товарищи взрослые!
Товарищи дети!
За прошлое – нет,
За будущее все мы в ответе!

*Зленко Олена Юрїївна
Клуб дитячої творчості «Зоряний»
(м. Бердянськ)*

ПРО ВАСЮ

В маленьком посёлке возле моря синего
Жил обычный мальчик по имени Василий.
Знал права свои отлично
И считал себя «юристом»,
Все свои проблемы лично
Вася разрешал «со свистом».

Говорит ему отец:
«Помоги-ка нам, малец:
В огороде колорад доедает наш томат,
Лучший способ с ним бороться –
Собирать, топить в колодце».
Отвечает папе Вася:
«Нам рассказывали в классе –
Привлекать детей к войне
Запрещается в стране!»

Вот субботник во дворе –
Смех и радость детворе.
Поливают, загребают, убирают и метут.
Не хватает только Васи, и друзья его зовут.
Вышел Вася на балкон:
«Вы не знаете закон,
Тот, что должен запрещать
Детский труд наш применять!»

Говорят соседи Васе:
«Не лежи-ка на матрасе!
Всех ты, Вася, поучаешь.
И законов много знаешь.
И на всё готов ответ,
А обязанностей – нет?!»

Подскочил Василий вдруг
На лице его испуг.
Понял он, что был неправ
В отношении своих прав.
Кому многое дано –
С него спросят всё равно!

Не для развлечений и не ради славы,

Детям – для раздумий,
Взрослым – для забавы
Написали эту маленькую сказку
Ребята клуба «Звёздный» из города Бердянска.

Циплякова Юлія Сергіївна
Кам'янського-Дніпровська заганоосвітня
школа 1-3 ступенів № 3

Закон – залог порядку

Было раньше государство.
-Где? -Когда?
Забыли.
Это царство беспорядка.
Плохо в нем люди жили.
Крик, погром вокруг царил.
А закона нету.
Хаос там давно возник,
Неизвестный свету.
Унижают все друг друга,
Без особых на то причин.
Нет понятия «подруга»,
Нет друзей и у мужчин.

Много времени прошло,
Люди поумнели.
- Что на нас тогда нашло?
Мы ведь люди, а не звери!
Стали выход все искать.
Долго совещались.
Часто мирный сей процесс
В споры прерывали.

Споры долгими часами
Длились между ними.
Долго думали и все ж договорились.
И вскоре выбран президент.
Для страны и народа.
Он за всё держит ответ.
Это его работа.
Парламент создали потом.
Законы приняли, права.
Рассказано в них обо всем.
Чтобы порядок был всегда.

- А как быть с теми, кто вдали?
Вот как там власти править?
Там тоже представители нужны.
И их туда направим.

И были в городах, поселках и районах,

Поставленные для порядка,
Служители в погонах.
Вот так страна поднялась,
Возвысилась и расцвела.

Там воцарился мир, порядок.
И будет так теперь всегда.

***Купцова Олександра Олександрівна
Приазовська різнопрофільна спеціалізована
школа I-III ступенів № 1 «Азимут»***

Кожен має право

Мабуть, кожен у світі знає диво-слово «право»,
Хочеш, розповім детальніш? Не лови ж ти гаву.
Право – це регулювання дій у нашому суспільстві,
Правила поведження, вчинки юридичні.
Кожен знає ці поняття, справу розуміє,
А запам'ятать це діло, впевнена, зуміє.
А чи думку Ви гадали про значення права?
Ні? Даремно це, шановні, не пуста це вправа.
Всі повинні пам'ятати, право – не бездумне,
Бо це діло, бач, корисне, діло, ген, розумне,
Допоможе юридичну розв'язать задачу,
Допоможе уникнути злую ту невдачу.
Врегулює відносини у нашій державі,
Знищить злочини криваві, гіркі та лукаві.
Покарає винного, правду возвеличить.
Жити чесно, справедливо всіх людей навчить.
Всім відомо: кожен має право на навчання,
На освіту, відпочинок, думки теж звучання.
На життя – це найсвятіше, маєм справжнє право,
Котре в нас не забере людина, ні навіть **ДЕРЖАВА!**

*Купцова Ксенія Олександрівна
Приазовська різнопрофільна
спеціалізована школа I-III ступенів № 1
«Азимут»*

Легенда про Право

Десь, колись, в якійсь країні, сталося нещастя..
Чи хтось вкрав у когось гроші,
Чи хто, може, вбив кого,
(Бач, які всі нехороші!)
Може, когось ошукали, може честі позбавили,
Чи хто зрадив, чи покинув, чи злукавили?
А чи, може?..й не важливо..
Сталося нещастя.
Що ж робити в такому ділі?
Сурово поглядає навколо громада,
Може, злодія шукає, може, ката.
Щось шукає та не знає нічого.
Нікому не відоме це діяння злого.
Дивина на всю країну розлетілася.
Громада думу гадає, за голови хапається.. вихід шукає.
Та й згадали: є на світі диво Феміда, але довго доведеться її шукати, бо не всім дано її знати.
Лише той може отримати від неї ласку, чие серце палає любов'ю, вірою та надією.
Довго-довго шукали таку людину. Не одну місцину оминули та й.. знайшли!
Знайшли сміливого хлопчину. Був парубок моторний, і хлопець
Хоч куди козак.
Спорядили у дорогу, охрестили, на доріжку сіли...
Не ніч, і не день блукав сміливець долинами, не один місяць палала у його серці жага до правди.
Та не дарма ходив юнак долинами.
Саме серед дня, щось засвітило сонце.
О диво! Феміда поруч!
- Чого бажаєш парубче, яка твоя мета?
- Так розумієте, душа болить моя!
Повсюди безлад, повсюди свавілля.
Хтось вкрав, а винного нема.
Переплелось все, як тернове гілля.
-Так ось яка історія твоя.
Сміливий хлопче ти, кмітливий!
І бачу: в серці доброта.
Дарунок маю, користуйся ь розумно,
Тримай це диво, тільки пам'ятай:
Нікому диво не запродавай!
І тут із терезів Феміди
Маленьке диво виліта,
Таке казкове, сонячне, привітне,

Залишилось в хлопчині на віки й літа.

- Як звуть тебе, дитя Феміди?
- Я – право, я борець добра.
- Я буду нести правду до людини,
- Я буду захищати її життя,
- Я подарую силу всім на світі,
- Бо моє право не вмира.
- І зійшлися воєдино,
- І сонце сяє їм ясніш,
- І ось тепер в усіх країнах
- Лунає праведність гучніш!

Жизнь - учитель

Наша жизнь - перекрёсток из сотен дорог.
Каждый день для себя каждый делает выбор.
Все мы в поисках смысла сбиваемся с ног,
И хоть истина рядом, не все её видят.

Кто-то должен пройти миллионы путей
Чтоб понять, для чего он живёт в этом мире,
Иль нарушить все 10 заповедей,
Сердце, душу поставить мишенями в тире.

Я когда-то жила, не имея забот.
Все тревоги меня стороной обходили.
Может с кем-то другим что-то произойдёт,
Но со мной – НИКОГДА, что бы ни говорили!

Знала я, что имею я в жизни права.
Ну, имею, и что здесь скажите такого?
Все должны соблюдать их? Пустые слова!
Веселее нарушить права у другого.

И пошли развлечение, шум, алкоголь,
Ради смеха прохожего сильно избили...
Помню суд, слёзы матери и приговор,
И на долгие годы высокий забор.
За лишённую жизнь мы свободой платили!

И я вынесла этот суровый урок,
И чужие права я теперь соблюдаю.
Жизнь- учитель! Суров он конечно и строг,
Но уроки его навсегда нас меняют!

***Чеснокова Емілія Юріївна
Комунальний заклад «Хортицький
національний навчально-реабілітаційний
багатопрофільний центр» Запорізької обласної
Ради***

«Права дитини»

Якось злючий, злючий дядько,
Примусив плакати дитятко.
Каже: - Що це за дитина?
Він же злодій, не людина!
Ну той що, що немовля
Йому потрібна кропива !!!
Дитину взяв с собою в суд
Та сміється з дядька люд.
-Ця дитина, пане милий,
Лише ступила за килим.
А ви його звинуватили
У тому, що не бачили.
Дитина ж не винна
Що в неї є дозвілля.
На те щоб держава
Права їх захищала.

«Як тебе звуть?»

Як тебе звуть?
Спитав мене друг Одуд.
-Та нема в мене ім'я.
Відповідаю йому я.
Одуд тоді дзвонив в 102
Чому ж нема ім'я мала.
То ось тобі ім'я від мене
Буду звати тебе Женя.
Бо в тебе теж є права
На ім'я, освіту та життя.

«Право на знання»

Сидить дитина у коморі
І мріє плавати у морі.
Але що воно таке,
І де те море є.
Бо взяли його з притулку,
Та й не бачив він дарунку.
Хоче вже малий читати,

А дядько каже: - Поливати!
Не казав ніколи дядько
Дитині, що таке лопатка.
Що за їжа на столі,
Що за квіти на дворі.
А дитина хоче вчитись,
Починала вже і злитись.
Та зустрів малий батьків,
Розповів їм про жуків.
Більше він не знає,
Бо за розум дядько лає.
Батьки права дитини захистили.
Дядька покарано. Синочка навчили.

*Стещенко Анастасія Віталіївна
Вільнянська ЗОШ 1-3 ст. № 3 Вільнянської
районної ради*

Подарунок для бабусі

Влітку, в гарному лісочку
йшов Петро - сільський хлопчина:
дуже добра, чиста, щира,
звичайнісінька дитина.
Він з торбиною ішов
і галявину знайшов
незвичайну, дуже гарну.
Зрозумів, що йшов не марно.
Сів на пені, відкрив торбину -
там чого немає тільки:
аркуші, палітра, фарби,
олівці і пензлів кілька.
Хлопчик цей талановитий,
бо малює дуже гарно.
Ним пишається родина.
Ось така оце дитина!
І почав він малювати,
бо хотів подарувати
подаруночок бабусі,
що була «трохи не в дусі»,
(мабуть, вік бере своє,
сімдесят уже їй є),
чи так просто сумувала,
за сім'єю нудьгувала.
Петрика натхнення взяло.
Фарби весело заграли
і на аркуші паперу -
трави, квіти і дерева,
небо, пташки, сонце, хмари,
все з'явилося моментально.
І на світ вийшла картина,
дуже гарна! Неймовірно,
як такий малий хлопчина
зміг створити таке диво?
Ліс наповнений красою,
все таке живе, чудове,
але виявилось згодом,
що не сам там наш художник.
За ним тихо підглядав,
хитрі плани будував
заздрісний, підступний лис.

Який чорт його приніс?!
Був він дуже-дуже спритний,
ледве-ледве лис помітний.
Став бігати із куща в кущі,
щоб Петрика злякати дужче.
І от не витримав хлопчина,
десятилітня дитина,
підкрався тихо до кущів,
але вже пізно зрозумів,
що злий обманщик, лис хитрючий
картину вкрав і швидко рушив
із місця злочину в будинок,
де переховував картину.
Знайшовши покупця з грошима,
він швидко продав ту картину.
Але Петро був не дурний,
із покупцем він в змові.
Купець той - старий дід Василь,
давно вони знайомі.
Живуть на вулиці одній,
малого знає дід Василь
ще змалечку, з пелюшок,
з народження Петруші.
Так вони лиса сполохали
і той не крав вже більше, бо просто
дізнавсь від хлопця Петі, що то
стаття сто вісімдесят шоста.
Не знав цей лис, що в Україні
є певний кодекс кримінальний.
З народження у лісі він жив,
з народом видно не дружив.
Тому не знав: що, де й коли.
І лиса все ж таки простили
та попередити устигли:
« Не звільнює осіб незнання
законів від їх покарання
за злочин скоєний будь-ким:
чи то - поважний сильний чин,
чи то - звичайний житель міста,
чи селища і, навіть, лісу».
Коли ж настав святковий вечір,
(ну, - ювілей бабусі),
чує старенька дзвін у двері,
а там сюрприз - від друзів,
сім'ї, важливих їй людей,
що завжди допоможуть
і в будь-яку складну хвилину

підтримать її зможуть.
Сюрприз той - це увага рідних:
святкові страви, подарунки.
Але найкращим був із них –
картина любого онука,
яку вона повісила
в вітальні над диваном.
І всі, хто потрапляє в дім,
милуються талантом,
онука її рідного,
ріднішого немає!
Найголовніше для старих –
щоб їх не забували!

Ти маєш право...

Ти маєш право обирати:
Що, як і де тобі вивчати.
Ти маєш право жити вільно,
І виражатись непокірно.
Ти маєш право на життя в родині
З любов'ю в серці до країни.
Свободу слова возвеличуй ти,
І діями її підтверди.
Та пам'ятай: усі ми люди,
І думка в нас не є одна.
Ти май повагу і до інших
Не занедбай ти їх життя!
Закон – це правило сурове,
І ти по ньому маєш жити!
Це не якісь там лиш слова –
Він захистить твої права
Не перетнувши грань закону,
Ти матимеш вільне життя!

Байка про барана, який у лісовому суді правду шукав

Баран одного разу втрапив до халепи,
Порушив правило складне:
Він лісовою йшов стежиною додому
І заблукав серед кущів малини.
Побачив цю провину дятел. Настучав.
Сорока лісом новину понесла.
Загомонів весь лісовий народ.
Зібралися й судити почали.
Всі документи вовк-нотаріус завірив.
Оформили заяву, і до справи.

Сова за свідка визвалась й сказала:
«Я бачила, як все було.
Світило сонце, горобці літали,
Баран блукав, неначе щось шукав.
Траву щипав. І зрозуміла я що він
Замислив, мабуть, щось недобре,
Бо заблукав. Ось фабула така.» –
Так мовила всевидюча сова.

В судовому процесі за прокурора яструб був.
Уважно слухав він сову.
З-під лоба озирає присутніх.
Підозрюваного зляканого оглядав.
Баран на все дивився виторочивши очі.
Що коїться довкола, він не розумів.
Безглуздо посміхався та мовчав.

Ведмідь-суддя, що справу справедливо вів,
Дивився грізно на присутніх в залі.
За справедливість, за закон, за правду
Завжди на зборах голос піднімав,
За силу Духа, за розумне слово.
Його суддею обрано тоді,
Як опонента — Ведмедя старого —
У диспуті переконав, що краще знається на праві.

„Що скаже слідчий?” –
Ведмідь уважно позирнув на рись.
„Я йшла по сліду. –
(Примружив очі), розпочала мову рись:

Це було складно; слід в траві губився.
Довелося лізти на сосну.
І звідти я побачила його.
Баран злодійкувато по лісовій стежині йшов.
Приготувалась я вже до стрибка...
Жирком налита в барана спина...
Щоб обсудити деякі питання,
Але баран так несподівано і нагло
В малину завернув. І я не встигла”.

Лисиця тут за адвоката стала
І захищати Барана почала:
„Баран не винен в злочині тяжкому,
Так склалися обставини складні.
Підзахисний іще з дитинства,
Не доїдав. У лісі нашому
Також голодних є чимало.
Блукав чужими він паями
Не з власного бажання, а по нерозумності своїй.
І головою готовий спокутувати свою провину
Перед усім чесним народом лісовим”.
Таку співала пісеньку Лисиця-адвокат.
„Чи закінчив свій виступ адвокат?” –
Спитав Ведмідь Лисицю.
Вона запнулася, ковтнула слину і мовчить.

„Вважаю, що доведена вина, –
Враз прокурор промовив. –
По-перше: тяжкий той злочин,
що вчинив Баран.
По-друге, обставини,
що начебто пом’якшують вину,
Які так адвокат яскраво змалював –
Важке дитинство, тупість, незнання законів... –
Не можуть враховуватись
Високим лісовим судом.
По-третє, задум мав Баран жахливий:
На власність зазіхнувши, він поправ Закон.
Четверте: він визнає свою вину,
Про це вже адвокат казав.
А отже, слідчий думку дуже вдало
І чинно висловив свою –
Про жирну спину, про...”
І яструб теж ковтнув слину.

„Так-так,— задумливо Ведмідь-суддя сказав, –
Щоб справу розсудити мудро, честь по честі,

Щоб право в лісі панувало і резон. Тобто закон.
Я дякую Нотаріусу-вовку, Лисиці-адвокату,
Свідкові-сові, вам Яструб-прокурор,
І персонально Рисі за загон.
Усім присутнім в судовій залі
І секретарці-миші за роботу...
– Задумався, примружив очі, позіхнув. –
Але щоб не порушити закону лісового норми,
Щоб не подумала громада, що маю я
У справі власний інтерес,
Щоб вирішити справедливо спір,
Я хочу дати слово злодію барану.»

Баран уже й не дихав.
Озирнувся до лисиці.
„Кажі, що визнаю свою провину!” –
Мовила вона.
Пробежав „Визнаю!” Баран.

У лісі вечоріло.
Біля річки сиділи вовк, лиса, сова, рись, яструб
І навіть миша прибігла, щоб у гурті тусуватись.
Ведмідь очолював вельмишановних правників.
Вони в тісному колі спілкувались
Про юридичну справу, про процес,
Про право, власність, про цивільні справи...
Вино малинове із погребу ведмедя пили
Й баранину свіженьку ласували.

Права ребѐнка

Права ребѐнка – это здорово и круто,
Мои права! Как замечательно звучит!
Мечтает каждый человек на свете:
Жить, думать, быть свободным, говорить...
Права бывают разные на свете:
Так, например, на отдых, на здоровье и на труд.
И запретить нам это удовольствие не смогут,
Права у нас никак не заберут.
Ведь дети не должны стать жертвами насилия
И государство в этом нам поможет.
А если вдруг нарушит кто законы,
Лишит детей всей этой красоты,
Ответит человек за тот поступок.
И будет всё, как раньше, – красота.
Имеют дети на заботу, на любовь права,
И это всё касается каждого из нас.
О нас заботятся родители, опекуны и государство,
О нас заботятся не покладая рук.
Ох, если б не было заботы,
Я приведу сейчас пример
И расскажу о жизни таковой,
И это настоящий «яд».
Жила – была когда - то так давно
Прекрасная малышка лет восьми.
И были у неё родители и вся родня,
Но не было ни ласки, ни любви.
Жила та девочка совсем не так,
Как мы сейчас живѐм в своей семье,
Вы сами понимаете этот кошмар,
И жить так хотите вы вдвойне.
Ходила та малышка в школу,
И там её все не любили,
И ненавидели, и унижали.
В один прекрасный день обратилась она в ООН
А там ей просто – напроосто сказали:
- Вы не знаете? Законов нет!
Они давным – давно «погибли»,
Все перестали их ценить и уважать,
И мы решили их убрать.
Пришла малютка та домой,
И всё по-прежнему: нет ни любви, ни ласки.

Пришла, поела, за уроки села,
Ей хочется свободы, но нет её, она пропала.
Ей хочется любви, но её не было.
Ей хочется сказать, но мнение её давно растоптано.
Отдохнуть хочется, но мать не даёт.
Погулять ей хочется, но друзей не существует для неё.
И тут девчушка та задумалась: ну, почему ж я не ценила,
Ну, почему ж я не любила то, что имела когда-то.
Вышла на улицу вынести мусор из дома,
Сходить в магазин за покупками...
И тут, идёт навстречу девочка, совсем босая, раздетая,
И на улице зима, мороз, срывается где-то снег,
Дует холодный ветер
И пронизывает душу нашей героини до самого дна.
Ей стало жалко, и она вдруг снова что-то поняла:
«Я на свете такая не одна,»- промелькнули в голове её слова.
Есть и похуже дети, без любви и без заботы.
А это из-за того, что их лишили прав.
Прошли года... девчушка повзрослела,
Теперь она уже не та, которая была.
И вдруг идёт по улице она,
И ей навстречу девочка одна
Что вдруг напредила ей ту малышку,
Которая навстречу к ней шла,
Когда ей было восемь лет.
Она жила, она просто жила...
Совсем раздетая опять ходила детка,
Совсем босая, совсем одна,
Женщина остановилась, посмотрела
И решила для себя:
«Я это просто так, без дела не оставляю,
Я срочно сделаю для деток тех,
Чтоб вернуть все прежние права,
Когда радость жила».
Из глаз уже не девочки,
А женщины вот этой,
Упала слеза на холодный асфальт,
И стала, смотрела на девочку и вдруг застыла:
Малышка к ней с любовью подбежала,
Вдруг улыбнулась и нежно прошептала слова...
Не помнит она, что это были за слова,
Но в тот же день в органы она пошла,
Она вернула детям их права,
И мы сейчас живём на этом свете,
Имея главное и нужное для нас.
Нам нужно это все ценить,
Что не было беды, как когда-то тогда...

Легаленд

Мандруючи в казковій країні Легаленд,
Ти маєш бути підкований знанням,
Щоб сподіватися на вдалий хеппі-енд,
Вивчай свої права і днями, і ночами.
На кожному кроці твоїм, чекає небезпека,
І бачить вона тебе, здалека, як лелека,
Тому не гайте часу, ні друзі, вороги,
Вивчайте все, що з вами навкруги.

І зараз у наш час,
Коли панує безлад у країні,
Ти маєш бути обізнаний завчасно,
Щоб не підвергнутись руїні.
Вивчай свої права, обов'язки, свободи,
Щоб не зазнав колись лихої ти негоди.

Вступай з нечесністю в двобій,
Поки є сили, поки ти молодий!
Не забувай про Головний Закон,
Інакше ти потрапиш із совістю в полон.

Повторюй кодекси, статті,
Колись це застосуєш у житті.
Мандруючи в казковій країні Легаленд,
І сподіваючись на вдалий хеппі-енд,
З тобою поруч йде наука правознавство,
Що вчить людей, як жити без лукавства.

Возражения на исковое заявление

Есть в производстве суда гражданское дело,
На иск возраженья подаю теперь смело.
Решила взять кредит в швейцарских франках,
Ознакомившись с условиями в банках.

Два года исправно кредиты погашала,
Сроки соблюдала, в долги не залезала.
Но резко кризис всю страну накрыл,
И полностью доходы перекрыл.

Больше по кредиту платить я не смогла,
И за прострочку платежей пеня пошла.
А банк не указал в кредитном договоре
о кредитных рисках, что принесли мне горе.

Спустя ещё два года банк обратился в суд,
А валюты курсы непомерно растут...
И важный факт сейчас для нас насущен:
По пене давности срок исковой пропущен.

В гражданском кодексе по срокам давности всё ясно:
Взысканье пени – год, и спорить тут напрасно.
Что же касается кредита и процентов,
То эту сумму признаю без всяких аргументов.

Но обстоятельство одно мешает долг мне погасить –
Материальные проблемы, что вынуждают суд просить:
Предоставить нам рассрочку на уплату всех долгов,
И ответчик за два года погасить весь долг готов.

«Маша і ведмеді»

Глава 1

Жила-була Марійка
В одній деревенці,
Маленька зовсім дівчинка —
Навесні десять.
І добра, гарна, скромна,
Проте неслухняна:
Правил не дотримувалась
І законів не знала.
Восени батьки її
Поїхали в місто,
А їй наказали:
- Ти ж дивися,
З будинку не йди,
В хаті приберися,
За господарством гляди
І не лінився.
Марічка не дослухалась
Й до лісу побігла,
Всі квіти топтала,
Всі ягоди з'їла
І ось заблукала.
Побігла вона
Щосили, щодужче
Й на ганок потрапила,
Ніг не відчувши.
Там хата, що належить
Родині ведмежій
Марічка швиденько
Пішла до двері,
Постукала – тиша.
-Напевно господарів
Вдома немає,
То й можна зайти.
Михайло Потапенко,
Власник будинку,
У ліс далеко
Пішов по малинку.
Господарка дома,
Настасья Петрівна,
Разом із синочком
Побігла далеко

У ліс по грибочки.

Глава 2

Зайшла Марічка до хати,
Побачила дві кімнати:
У першій – стільці,
Стіл великий, млинці,
Каша, ложки, тарілки,
Різний посуд і миски.
Поки кухню оглядала,
Апетит свій нагуляла.
Розмістилась на стільці,
Поглядала на млинці,
Ці млинці давно холодні,
А Марічка вкрай голодна.
А побачивши там кашу,
Прийнялась за ложку Маша.
Трішки з'ївши, зрозуміла,
Що ця ложка завелика.
Вибрала собі стільця,
Що стояв украй стола.
З миски іншої поїла,
Знову Маша пересіла.
Тут сподобалось Марічці:
Зручно їй на цім стільці,
Ложка легка у руці.
Прийнялася до сніданку,
З'їла все і до останку.
Тут халепа у Марії,
Знов неправомірні дії:
У стільця зламала ніжку,
Вщент розбила меншу миску.
Як вона могла не знати?
За це можуть покарати!
Проте не стала горювати
Й пішла до другої кімнати.
У цій кімнаті ліжка два,
Стоять у самого вікна.
Велике – власника хатини
І його вірної дружини,
А те, що менше – сина,
Якого звуть Потапенко Микита.
По ліжках вона бігала, стрибала,
Аж поки більше не зламала.
Трощила меблі, била вази,
Зламала віничка для лазні,
Втомилась дуже, лягла спати
Настала тиша у кімнаті.

В цей час ведмеді повернулись...
Все це побачили, жахнулись.
-Хто міг порушити закона,
Та ще і зовсім не одного?!

Глава 3

Михась мерщій побіг до спальні,
Він заглянув і до вітальні,
Побачив безлад і сміття,
Прибігла швидко вся сім`я.
А на ліжечку Микитки
Лежить закутана дитинка.
Прокинулась тоді Марія,
Мовчала, наче оніміла.
Михайло дуже розлютився,
На дівчину цю розізлився.
Марія йому каже:
-Добрий день, я Маша.
А він суворо промовляє:
-Чому ти тут перебуваєш?
-До хати вашої прийшла я,
У лісі заблукавши, і зайшла.
-А чи ти знаєш, Маша,
Конституцію, закони наші?
-Навіщо їх вивчати,
Для чого все це знати?
-Щоб знати всі права людей,
Права дорослих і дітей,
Права на дім, навчання,
Сім`ю та лікування.
Навіщо ти, Марія,
Цей безлад наробила?
Зламала меблі в хаті,
Перевернула все в кімнаті,
Псувала горщики, стільці,
Поїла кашу і млинці?
-Я просто грала, бігала,
Стрибала і обідала.
-Поки безлад цей створила,
Дві статті цим заробила:
Умисно знищене майно,
Проникнення в чуже житло.
Це штраф чи виправні роботи
Або обмеження свободи.
Відповідатимуть твої батьки,
Не маєш чотирнадцяти років.
Ніщо не відповівши,
Далеко в ліс побігши,

Марія вийшла на дорогу
Й скоріш вернулася додому.

Глава 4

А через тиждень листоноша
У хату їх зайшла
Й принесла свіжу пошту:
До суду вістка це була...
Батьки про все дізнались,
Маріченька злякалась.
Вона їм розказала,
Як речі попсувала.
Батьки дзвонили адвокату,
Просили виграти цю справу:
-Убережіть від покарання,
Заплатимо за всі старання!
Адвоката звать Сергій,
Він активний і спритний,
Завжди всіх перемагав,
Кожну справу вигравав.
Але це все неспроста:
Дав він суддям хабара.
Ще ні разу не спіймали
І статтю за це не дали.
Так і в цей раз він вчинив,
Суддів швидко підкупив.

Глава 5

У зал ввійшов відповідач,
І адвокат, і позивач,
А тут іще прокуратура,
Розпочалася процедура.
І враз суддя жахнувся,
Злякавшись, посміхнувся.
А вся справа в тому,
Що прокурор – його знайомий.
І нікуди діватися,
Потрібно всім зізнатися..
Адвокат теж зрозумів,
Як погано він вчинив.
Зрозуміла і Марія
Всі неправомірні дії.
Справу цю треба закрити
За статтею сорок шість,
Про примирення одної
Сторони разом з другою.
Бо ведмежа вся родина
Враз пробачила Марію.
А вона разом з батьками

Потім все ремонтувала,
Лагодила, купувала,
Збиток весь відшкодувала.
З часом Маша почала
Вивчати кодекси, права,
Конституцію, закони,
Президента постанови.
Тепер вже Маша знає,
Що законів незнання
Нікого не звільняє
Від кари й покарання!

Ми єдина Україна.
Ми усі одна родина;
В нашім серці є надія,
Що здійсниться наша мрія.

Правосуддя запанує
І корупцію зруйнує.
Громадянським стане право,
Заживе народ яскраво.

Щоб майбутнє захищати,
Треба зараз право знати.
На уроках треба вчити,
А не просто гав ловити.

Ми наступне покоління,
В наших силах просвітління;
В нас в руках уся країна –
Наша славна Україна!

І людині треба знати,
Щоб закони захищати,
Всі свої права й закони,
Не порушувать канони.

Кожен з нас відповідальний,
Світ увесь не ідеальний.
Ніж шукати іншу долю,
Краще проявляти волю!

Фіненко Ілля Леонідович
НВК"Дитячий садок загальноосвітня школа
I-III ступенів " м. Кам'янка-Дніпровськаї

Чи має Колобок права?

Розкажу я Вам , малята
казочку про Колобка.

Ми маєм з вами розібратись:

Чи має Колобок права?

Він в діда й баби випікався,

з любов'ю ріс і підростав.

Розумним бути намагався,

Книжки дідусеві читав.

Ходив у школу до Совуні,

Разом із гусінню Ківі

стрибав по вранішній траві.

І все було б чудово, діти.

Якби не гуля...

Наш Колобок так загулявся,

що не побачив камінця,

герой наш , дітки травмувався.

Оце вже лихо і біда.

Та білочка не забарилась

і допомогу надала.

Вона так гарно лікувала

і врятувала Колобка.

І знову Колобок веселий,

Разом із зайчиком в м'яча,

ганяє радісно надворі

і лиха зовсім не чека.

Але хитрющая лисиця.

Під зрубом дерева стоїть

Вона задумала недобре.

і Колобок вже мав тремтіть.

Та Колобок наш хлопець мудрий,

він розгадав лисиччин план.

Тож так лисиці відказав:

- Ми всі від народження маєм права.

на життя, ім'я та освіту.

На вільний вибір, інформацію

та головне - на життя без насилля.

Тож , Лисонько іди собі.

Лисиця сумно посміхнулась,

На Колобочка замахнулась,

та вчасно лапку підняла,

й до лісу так собі пішла.

А Колобок, ну звісно діти.
Живе щасливо у думках
і в наших з вами казочках!

Мандруємо разом у Леголенд – казкову країну права.

Сучасні діти казок не читають.
Вони лише комп'ютери включають.
Весь час в «контактах» зависають.
Про все у світі забувають.

Дарма!
Казки розумно натякають
Та одночасно нас повчають.

З цікавістю чарівну книгу відкриваємо.
В країну Казок дружно поринаємо.
Ось про Івасика-Телесика читаємо.
Та раптом розумієм – це ж

КІНДНЕПІНГ –
постривай.

Малу дитину вкрали у далекий край,
Всі треба влучні заходи вживати,
Дитину треба рятувати.

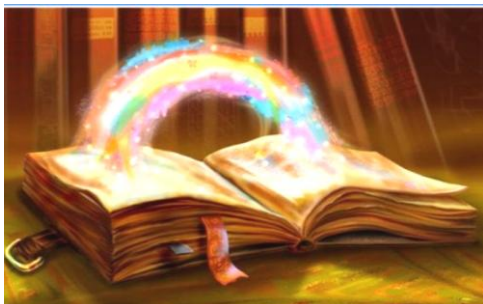
А ось Мураха з Бабкою розмовляє.
Мураха мудро вчить та поучає.
Вона ж його не слухає, своє розповідає.
А він ледачу Бабку ТУНЕЯДСТВОМ попрікає.

Лисиця шустра, хитра, вдала.
В пикатої Ворони кусень сиру відібрала.
Та ловко так, ніби-то та сама його віддала,
спокусившись на лєсть.

Це є - **ШАХРАЙСТВО**,
Та немає натяку на честь.

Стоїть у лісі гарний Теремок
Хоч тіснуватий він і невисок
Лісний народ там веселився
Поки Ведмідь сюди не заявився.
Скінчились радощі поселення,
Настав захват – **САМОЗАСЕЛЕННЯ**.

Ось так, на прикладі казок
З життям людей ми бачимо зв'язок.
Насправді кожна казка –
Це є народна мудрість та підказка!

Вивчай свої права

Коли створилась Конституція,
Сталась маленька революція.
З'явилися правила єдиновірні,
Які запам'яталися народів навіки.
Держава склалася нова,
Тепер ми знаємо свої права.
Я маю право на навчання,
Ти маєш право на життя,
Він має право на роботу,
А вона – на законну свободу.
Не лінуйся, вивчай свої права,
І буде в тебе спокійне життя.
Справедливість обов'язково знайди!
Адже право в житті,
Може всім допомогти.

Нельзя чужое брать

Жил мальчик маленький на свете,
И он любил сильно конфеты.
Но был ленивый он ужасно
И вскоре понял, что напрасно.

Ведь воровал он иногда
Возможно день, возможно два,
Но дети грозно говорили:
«Тебя, что дома не кормили?»

Нельзя конфеты чужие брать,
Ведь съешь ты их, и что, опять?
Но это ведь не страшно!
Но это ведь опасно!

Закон накажет плохих ребят
И не захочется такие дела вытворять.
А лучше чтоб не воровать,
Открой ты «Право» и опять,
Получишь ты оценку «пять»!

Задумайтесь когда-нибудь, ребята,

Задумайтесь когда-нибудь, ребята,
Как честным гражданином трудно быть,
Законов всех придерживаться свято
И собственною правдой дорожить.
Задумайтесь, как нужно поступать,
Чтоб совесть чистой впредь была,
Спокойствия страны не нарушать,
Тела людей не ранить, как игла.

На жизнь чужую покушаться,
Запомните, запрещено,
И если вам это удастся
Глядеть устанете в тюремное окно.
Чужое воровать – всегда беда,
Это касается и даже мелочей,
Ведь право собственности действует всегда.
Не ваша вещь не может быть ничьей.
Нельзя в нетрезвом состоянии водить,
Будь то автомобиль или велосипед,
Ведь можно за решётку угодить
На десять суток или десять лет.
Чтоб жить по совести, по Конституции,
Иметь не нужно объём знаний адвоката.
Не зря же мы прошли шаги все эволюции,
Задумайтесь когда-нибудь, ребята!

Країна з назвою «Право»

Є на далекій планеті
Країна з назвою «Право».
Там не тримають в секреті
Те, чим гордяться по праву.

Сонячно там чи похмуро,
Це не цікавить громаду,
Весело там, а чи сумно,
Все одно буде до ладу.

Там про людину говорять
Впевнено – це Особистість,
Так, Особистість, що має
Вибір на віру чи знищість.

Буде планета крутитись,
Навряд чи її ще зламають,
Бо на те є Божа милість.
Люди живуть поки знають!

Знають права і закони,
Вірять у Бога чи милість,
Планета не має кордонів,
Бо там основною є вірність!

Вірність народу й родині,
Другу, товаришу, брату.
Вірність своїй Батьківщині,
Закони якої слід знати!

*Никонова Наталія Володимирівна
Кам'янсько-Дніпровська
загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів
№3*

Всі діти рівні у правах,
Але й таке буває,
Дитину рідні і батьки зневажають.
Давайте не будемо робити ось так,
Давайте ми будемо усіх поважати!
Ми візьмемось за руки...
Все буде гаразд!
Відправимось ми у далеку країну,
Країна ця буде нашої мрії,
Вона казкова, для дитини,
А називається вона...
Legalend,
Потрапимо ми у рожеві тона...
І будемо з вами гуляти...
Горя не знати.
Але не треба забувати, що кожна дитина повинна
Обов'язки знати!

*Гринь Ганна Костянтинівна
Володимирівський навчально-виховний
комплекс «школа І-ІІІ ступенів гімназія
«Успіх» Запорізького району*

«Мої права»

Прав у дітей сьогодні є багато
і ми як діти маємо їх знати.
Тож я задумалась які ми маємо права,
і перше право, це звичайно на життя.
Адже ніхто не може нам забороняти –
дивитись, дихати і розмовляти.
Також ми право на освіту маємо
тому у школі спокійно формули і мову вивчаємо.
А також право на здорове харчування,
Бо наш дитячий організм не може розвиватись
без джерела енергопостачання.
Свобода слова – дуже цінне право.
Тож дуже вільно ми висловлюємо думки,
не боячись ні осуду, ні покарання.
Мати інформаційний доступ – це святе бажання.
Читати можемо статті, цікаві книги, різні там казки.
Тож не потрібно лиш « в контактi зависати»,
а краще на природі нам відпочивати,
бігати, стрибати, грати і батькам допомагати.
І правознавство дітки, маємо ми знати,
Щоб по життю сміливо крокувати.

*Дмитрієва Людмила Борисівна
Бердянська загальноосвітня школа 1-3
ступенів № 7 Бердянської міської ради*

Людина в нас має законні права.
Закони у світі — всьому голова.
Усі у державі однакові люди —
У місті, в селі, і завжди, і всюди.
Права у людини є на освіту,
Щоб, вивчившись, міг ти побачити світу.
Права у людини є на медицину —
Нехай у лікарні дадуть їй вакцину,
Маємо право на піклування,
На відпочинок і на мандрування,
Маєм права на щасливу родину —
Бачити поряд рідну людину.
Право в людини є на свободу,
Бо воно дане спочатку — від роду,
Право в людини є на рідну мову,
Щоб її вчити — розкішну, чудову...
Демократичною є та країна,
Ду головною вважають ЛЮДИНУ.
Рівні всі люди у нас в Україні,
Усі громадяни, усі ми — єдині!

*Баранчик Софія Юріївна
Комунальний заклад «Хортицький
національний навчально-
реабілітаційний багатопрофільний
центр» Запорізької обласної Ради*

О, Господи! Прости за то...

Наш мир не слушается правил.
И кто б на место их не ставил-
Они не будут слушать их ,
Людей не избежать таких.

Им будет наплевать на право,
Интересовать лишь будет слава
И будет жизнь для них игрой
Не остановит знак их «Стой!».

Но, когда в сердце их тревога,
Когда стоят они пред Богом,
Когда не знают, что творили,
Тогда заплакали, взмолили!

О, Господи! Прости за то,
Что я не слушал никого.
Что отвергал я право и законы.
И смерти пил я сам флаконы.

Я не ценил то, что имею.
И этому я очень сожалею.
О, Господи! Прости за то...